

ALEGEREA UNEI MIRESE

Multe persoane bolnave. Eu nu pot să ajung la ei toți de-o dată. Dar, ascultați.

² Eu cu certitudine sunt fericit să fiu aici din nou, în seara aceasta, în acest frumos auditoriu, printre acest grup minunat de oameni. Și noi am venit înăuntru, acolo afară, câteva momente în urmă, oamenii stând afară pe stradă au spus că ei nu au putut intra. Și am spus, „Ei bine, poate eu vă pot obține ceva loc.” Și ei nu au vrut să îi lase să vină jos. Așa că îmi pare rău că noi nu avem destul loc pentru ei. Ei au spus că subsolul era plin, de asemenea. Și astfel ne pare rău de aceea. Dar noi suntem fericiți să fim aici, și fericiți să vedem tot grupul acesta minunat de lucrători, oamenii de afaceri aici, și voi toate delegațiile din diferite părți ale țării.

³ Eu am avut marele privilegiu de a vorbi azi dimineață la micul dejun, ceea ce eu cu certitudine îndrăgesc a fi o onoare să vorbesc înaintea unui popor așa de minunat. Eu am fost asupra unui subiect despre: *Pleava Nu Va Fi Moștenitoare Cu Grâul*. Eu nu am ajuns să-l termin. Și nu a fost vina fratelui. El a încercat să facă administrația să ne lase să stăm puțin mai mult, dar el doar nu a vrut s-o facă. Eu cu certitudine apreciez aceea, Frate Demos. Acea este foarte, foarte frumos. Eu cu certitudine vă mulțumesc pentru bunătatea voastră, la fiecare și la toți. Dar ei doar nu au vrut să ne lase s-o facem. Așa că noi doar a trebuit să—a trebuit să încheiem. Eu îl voi prelua acela, vreo altă dată, să îl terminăm: *Pleava Nu V-a Fi Moștenitoare Cu Grâul*. Voi l-ați înțeles, voi care ați fost aici? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Eu sper că acolo a fost suficient ca să fie înțeles.

⁴ Acum, eu știu, în seara aceasta, acolo este o comisie, de asemenea, așa că eu nu vreau să vă țin aici suficient de mult ca voi să pierdeți aceea. Deoarece, eu mă gândesc că aceea a fost cu certitudine un bun pentru—pentru poporul credincios Penticostal, acea comisie care noi am văzut-o seara cealaltă. Așa grup minunat de oameni, așa răspunsuri minunate, directe. Aceasta m-a făcut să mă simt foarte bine, să văd aceea. Eu nădăjduiesc că Domnul o va binecuvânta, în seara aceasta. Și oricine se uită, fie ca ei să creadă. Acea ar fi rugăciunea mea sinceră.

⁵ Și așa de multe rapoarte vin înăuntru, astăzi, de la poștă și prin telefoane, despre așa de mulți fiind vindecați în această adunare. Eu am fost așa de bucuros de aceea. Acea, aceea este, să văd persoane bolnave, aceea este cumva slujba mea.

⁶ Eu—eu vin aici sus să predic. Eu, voi știți, eu nu sunt un predicator. Dar eu, cu această, gramatică a mea din Kentucky,

„a lui, n-am” și—și toate cuvintele acelea, astfel eu—eu nu pot spune cum ce numim noi un predicator modern astăzi. Eu—eu nu aș putea lua locul acela, pentru că eu—eu nu am pregătire.

⁷ Dar mie îmi place să exprim ceea ce eu știu despre El, la alții, sau ce simt eu că știu despre El, la alții, cum L-am învățat, cum este El pentru mine. El este toată viața mea, tot ce aș putea eu vreodată să mă aștept să fiu, și cu atât mai mult de cum m-am gândit vreodată, că eu aș avea vreodată un prieten, cu greu, pe pământ, când am fost un băiețel. Dar eu cu certitudine sunt mulțumitor pentru prieteni grozavi astăzi.

⁸ Eu sunt. . . [Un frate zice, „Au puțin necaz să audă înapoi acolo, Frate Branham. Mergi mai aproape.”—Ed.] O, îmi pare rău. Eu—eu sunt cumva afară din concentrare aici, pe undeva, el a spus.

⁹ Acum, să intrăm chiar drept în serviciu, să deschidem pentru niște citiri de Scriptură. Eu—mie întotdeauna îmi place să citesc Biblia, deoarece Ea este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu cred asta. Și eu O cred a fi Cuvântul Infailibil al lui Dumnezeu. Și acum eu am câteva Scripturi scrise jos aici, și niște notițe la care mi-ar place să mă refer, pentru câteva momente, poate pentru patruzeci și cinci de minute.

¹⁰ Iar apoi noi vom ieși afară la timp să mergem să vedem această comisie minunată din nou în seara aceasta. Și mă încredințez că Dumnezeu va continua să vă binecuvânteze drept până la capăt. Și eu știu ce trebuie voi să faceți. Și eu trebuie să conduc la Tucson, încă, în seara aceasta, vedeți, astfel vă puteți imagina. Aceea este o conducere de zece ore.

¹¹ Și eu plec pentru străinătate, și eu trebuie să iau un test de injecție pentru febra galbenă dimineața la guvern. Astfel eu—eu trebuie să ajung acolo. Eu am avut amânarea, ziua cealaltă, și ei nu o să mai ia nici un „nu” ca un răspuns din nou acum. Și eu mai am încă una de titanus și tifos să iau, și întăririle mele.

¹² Astfel, eu sunt așa de mulțumitor pentru această oportunitate, și—și această adunare minunată ce o avem înainte de convenție. Aceasta cu certitudine mi-a înviorat inima. Voi sunteți un grup minunat de oameni. Eu nădărduiesc că Dumnezeu vă v-a binecuvânta.

¹³ Când mărețea oră vreodată. . . Acel monstru mare zăcând sus acolo, care s-a răsucit acolo în Alaska, cu câteva zile în urmă, și-a aruncat iarăși coada în sus azi dimineață, înainte cam, jos în jur în Washington. El ar putea să se îndrepte înapoi, tare ușor. Și dacă Duhul Sfânt îmi spune vreodată cu hotărâre. . .

¹⁴ Cineva a răspuns. . . m-a întrebat că, „O să se întâmple aceasta aici, Frate Branham?” Nu, eu nu știu aceea. Eu doar nu știu, până când eu știu. Acela este adevărul.

15 Eu întotdeauna vreau să fiu cinstit cu voi. Eu doar nu o să presupun, să iau ceva idei, sau ceva, ce eu cred, sau ceva în felul acela. Când eu vă spun, aceasta o să fie. Ei bine, El trebuie să-mi spună, întâi, și atunci vă voi spune eu. Eu—eu știu că întreaga lume este într-o stare de zguduire. Noi suntem la timpul sfârșitului. Dar un lucru eu am încercat să fiu. . .

16 Fratele Shakarian spunea azi dimineață, cum obișnuia el să meargă prin rândurile de rugăciune, și se întindea jos acolo și lua cartonașele acelea înainte ca oamenii să vină sus, și se uita la ele, și să vă vadă dacă—dacă eu le-am spus ce aveau ei scris acolo. Ei scriu tot felul de lucruri pe cartonașele lor de rugăciune, voi știți, și el doar a vrut să vadă dacă aceasta era corect. El a spus, din sutele care el le-a verificat, acolo nu a fost niciodată una greșită. [Fratele Shakarian zice, „Niciodată una greșită.”—Ed.] Acolo niciodată nu o să fie una greșită, vedeți, deoarece, atât—atât timp cât acesta este Dumnezeu. Dacă eu mă proiectez vreodată în aceasta, atunci este greșit chiar acolo de la început.

17 O fetiță mică a cărui tată este așezat, ascultând la mine acum, a venit la mine, nu de mult. Ea a avut un vis. Ea a spus, „Frate Branham, ce înseamnă visul acesta?”

18 Am spus, „Eu nu știu, soră. Eu va trebui să aflu, dacă Domnul îmi va spune.” Astfel eu am mers înainte și am încercat să-l întreb pe Domnul, și El nu mi-a spus.

19 Fetița a venit înapoi din nou. Ea a spus, „Ei bine, acum unde este tălmăcirea visului meu?”

20 Am spus, „Vino aici, scumpo, șezi jos.” Am spus, „Tatăl și mama ta sunt prieteni foarte buni de-ai mei. Înțelegi? Și ei au venit tot drumul din Canada, pensionați, și au rămas aici cu mine. Ei cred aceasta, ceea ce eu încerc să spun. Și eu niciodată nu am spus nimic greșit la nimeni, cu voia, în viața mea. Dacă eu. . . Mă gândesc că știu ce înseamnă visul. Dar până când îl văd visul acela eu însumi, și apoi El îmi spune ce înseamnă, eu nu îți pot spune. Vezi, dacă eu doar născocesc ceva, acolo ar putea să fie un timp unde tu ai avut nevoie de mine între viață și moarte, și atunci tu nu ai ști dacă să mă crezi sau nu.”

21 Dacă eu vă spun ceva în Numele Domnului, este într-adevăr așa. Acela este Cine mi-a spus aceea. Și până acum, din toți anii aceștia, prin toată lumea, și în jurul lumii, El nu a fost greșit o dată. Căci. . . Și, acum, voi știți că o ființă umană nu poate să fie așa de infailibilă. Este nevoie de Duhul lui Dumnezeu să facă aceea.

22 Și acum eu am un Mesaj pentru care eu sunt răspunzător. Și de multe ori am fost considerat, printre oameni, ei bine, poate cineva care nu s-a așezat jos și să gândească un minut, că eu am fost un—un, oh, o persoană îngrozitoare, că nu mi-a

plăcut de oameni, și eu întotdeauna îi tăiam. Și aceea nu este așa. Aceea nu este așa. Eu iubesc oamenii. Dar, voi știți, dragostea este corectivă.

²³ Dacă băiețelul vostru ședea afară în stradă acolo, și voi ați spus, „Junior, dragă, eu nu te vreau acolo afară, dar...” Și mașinile bâzâind pe lângă el, și voi l-ați adus înăuntru. El a fugit înapoi afară din nou. Păi, voi ar trebui să-l corecți. Dacă voi îl iubiți, o veți face. Voi trebuie s-o faceți.

²⁴ Dacă tu ai văzut un om plutind în jos pe un râu, înspre o cascadă, într-o barcă mică, care tu ai știut că barca aceea urma să se scufunde când el a ajuns la cascadă, a-i spune tu, „John, tu, poate tu ar trebui să te gândești pentru o vreme, poate tu ar putea să nu scapi”? Dacă eu știu că el nu urmează să scape, eu aproape că îl smucesc afară din barcă, dacă eu pot, pentru că este dragostea care face aceea.

²⁵ Și acum, în aceste Mesaje care le vorbesc, eu nu încerc să aduc înăuntru vreo doctrină, sau așa mai departe. Eu—eu fac aceea în propria mea biserică. Dar aici afară printre bărbați și femei care sunt denominațiuni diferite și cu diferite idei, eu doar încerc să iau într-o formă ușoară, explic; dar suficient până unde dacă voi sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu, eu cred că veți înțelege ce vreau să spun, printre oameni Creștini, Metodiști, Bapțiști, Prezbiterieni, ce altceva.

²⁶ Acum, în seara aceasta, eu vreau să deschid la Genesa, al 24-lea capitol. Eu vreau să citesc... începând cu al 12-lea verset din al 24-lea capitol din Genesa.

Și el a spus, O DOAMNE Dumnezeule... stăpânul meu Abraham, eu te rog, trimite-mi urare bună astăzi, și arată bunătate către stăpânul meu Abraham.

Iată, eu stau aici lângă fântâna de apă; și fiecele oamenilor din cetate vin afară să scoată apă:

Și lasă să vină la împlinire, că fecioara la care îi voi spune, Lasă jos ulciorul, eu te rog, ca eu să pot bea; și ea să spună, Bea, și eu le voi da și cămilelor tale să bea: lasă ca aceeași să fie cea pe care tu ai hotărât-o pentru slujitorul tău Isaac; și prin aceea voi ști eu că tu mi-ai arătat bunătate la... către stăpânul meu.

²⁷ Și apoi în Cartea despre Apocalipsa. Aceea era prima din Biblie, Genesa. Acum, în ultima din Biblie, eu vreau să citesc în al 21-lea capitol din Apocalipsa, și al 9-lea verset.

²⁸ Noi știm ce această Scriptură din Genesa aici... Voi citiți întregul capitol, dacă voi doriți. Acesta este Dumnezeu trimițând afară pe Eleazar. Sau, Abraham trimițându-l afară pe Eleazar, scuzați-mă, să aleagă o mireasă pentru Isaac. Și frumoasa Rebeca a venit afară, și în răspuns perfect la rugăciunea care—care Eleazar, slujitorul lui Abraham, tocmai s-a rugat.

Acum în al 9-lea verset din al 21-lea capitol din Apocalipsa.

Și acolo a venit la mine unul din cei șapte îngeri care aveau cele șapte potire pline de ultimele șapte plăgi, și a vorbit cu mine, spunând, Vino aici, și eu îți voi arăta mireasa, soția Mielului.

²⁹ Acum eu vreau să iau ca un subiect, în seara aceasta, pentru aceea: *Alegerea Unei Mirese*. Și acesta este, dacă fratele meu care înregistrează aici vrea, aceasta este banda care tu poți merge înainte și s-o lași afară.

³⁰ Iar acum, în aceasta, nu înseamnă exact că eu vorbesc aceasta către această adunare prezentă, dar aceste benzi merg în jurul lumii. Ele sunt traduse în, practic, oh, în mare număr de limbi, chiar în țările păgâne în jurul lumii. Noi trimitem acele benzi, gratuit, pe o societate de biserică. Și ele sunt traduse. Și tot afară prin junglele din Africa, și la India, și în jurul lumii, merg aceste benzi.

Acum, alegând o Mireasă!

³¹ În multe lucruri ale vieții ni se dă o alegere. Felul de viață, însuși, este o alegere. Noi avem un drept să ne facem propria noastră cale, să ne alegem propria noastră cale care vrem s-o trăim.

³² Educația este o alegere. Noi putem alege dacă noi o să fim educați, sau dacă noi nu o să fim educați. Aceea este o alegere care noi o avem.

³³ Binele și răul este o alegere. Fiecare bărbat, fiecare femeie, băiat și fată, trebuie să aleagă dacă ei urmează să încerce să trăiască drept sau să nu trăiască drept. Aceasta este o alegere.

Alegerea este un lucru mare.

³⁴ Destinația voastră Eternă este o alegere. Și poate, în seara aceasta, unii din voi vor face acea—aceea alegere, despre unde vă veți petrece Eternitatea, înainte ca acest serviciu să se termine în această seară. Acolo va fi un timp, că, dacă voi l-ați refuzat pe Dumnezeu de multe ori, acolo va fi o dată când Îl veți refuza pentru ultima oară. Există o linie între milă și judecată. Și este un lucru periculos ca un bărbat sau femeie, băiat sau fată, să pășească peste linia aceea, căci nu există reîntoarcere când voi ați pășit peste linia aceea de limită. Deci, în seara aceasta, acesta ar putea să fie timpul în care mulți își vor face a lor decizia lor—lor, unde ei își vor petrece Eternitatea nesfârșită.

³⁵ Există o altă alegere care o avem în viață, aceea este, o însoțitoare a vieții. Un bărbat tânăr sau o femeie tânără, pășind afară pe viață, i—i s-a dat un drept să facă o alegere. Omul tânăr alege. Femeia tânără are dreptul să accepte sau să refuze. Dar aceasta încă este o alegere, pe ambele părți. Și bărbatul și femeia, ei au dreptul să aleagă.

De asemenea, voi aveți o alegere, ca un Creștin.

³⁶ Voi aveți o alegere a bisericii, aici în America, până acum, la care vă puteți duce. Acela este propriul vostru privilegiu American, să alegeți orice biserică la care vreți să aparțineți. Acea este o alegere. Voi nu trebuie să mergeți la nici una din ele, dacă voi nu vreți. Dar dacă vreți să schimbați de la cea Metodistă la cea Baptistă, sau cea Catolică la una Protestantă, sau așa mai departe, nu există nimeni să vă poată spune sau să vă facă să veniți la vreo anumită biserică. Acea este a noastră—aceea este libertatea noastră. Acea este ce este democrația noastră. Fiecare om poate alege pentru sine. Libertatea de religie, și acela este un—un lucru mare. Dumnezeu să ne ajute s-o păstrăm atât timp cât putem.

³⁷ Și voi aveți o alegere. Fie căci. . . Când voi alegeți această biserică, voi puteți alege fie că voi, în această biserică, fie că voi veți alege o biserică care vă v-a călăuzi la destinația voastră Eternă. Voi puteți alege o biserică care are un anumit crez, care v-ați putea gândi că acel crez este tocmai ce vreți voi. Sau, cealaltă biserică are crezul ei.

³⁸ Iar apoi acolo este Cuvântul lui Dumnezeu, de care aveți alegere. Voi trebuie să faceți alegerea.

Există o lege nescrisă printre noi, de a alege.

³⁹ Eu cred că Ilie a fost, o dată, sus pe Muntele Carmel, după darea pe față, într-o oră măreață de criză la care noi suntem cam tocmai gata să ajungem chiar acum. Poate, ar putea să fie pentru voi sau eu, în seara aceasta, că ne facem această alegere, ca experiența Muntelui Carmel. În mod direct, mă gândesc că aceasta se petrece, în toată lumea, acum. Dar acolo va fi în curând un timp unde voi va trebui să faceți o alegere.

⁴⁰ Și voi bărbații de aici, din bisericile voastre denominaționale, doar credeți aceasta, că ora este chiar asupra voastră, când voi urmează să faceți o alegere. Voi sau o să mergeți în Consiliul Mondial, sau voi nu o să mai fiți o denominațiune. Voi o să trebuiască să faceți aceea, și alegerea aceea vine în curând.

⁴¹ Și este un lucru periculos să așteptați până în acea ultimă oră, de asemenea, deoarece ați putea să vă luați ceva pe voi din care niciodată nu ați putea să vă scuturați afară. Voi știți, există un timp când puteți fi avertizați, atunci, dacă voi pășiți dincolo de linia aceea de avertizare, atunci voi sunteți deja însemnați pe partea cealaltă, marcați.

⁴² Amintiți-vă, când anul de jubileu a venit, și preotul a călărit cu trâmbița lui sunând, că fiecare rob putea să meargă liber. Dar dacă ei au refuzat să accepte libertatea lor, atunci el a trebuit să fie dus la templu, la un stâlp, și o sulă l-a perforat prin ureche, și atunci el l-a slujit pe stăpânul lui

întotdeauna. Aceasta i-a fost pus pe ureche ca o tipizare, de auzire. „Credința vine prin auzire.” El a auzit trâmbița, dar el nu a vrut să asculte la ea.

⁴³ Și de multe ori, bărbați și femei aud Adevărul lui Dumnezeu, și Îl văd adevărat și dovedit, Adevăr, dar totuși ei nu vor să-L audă. Acolo este vreun alt motiv. Acolo este vreo altă alegere care ei o au, decât să facă față la Adevăr și fapte, de aceea urechile lor pot fi închise la Evanghelie. Ei niciodată nu-L vor mai auzi. Sfatul meu către voi, când Dumnezeu vorbește către inima voastră, voi să acționați chiar atunci.

⁴⁴ Ilie le-a dat o alegere care ei trebuiau: „Alegeți voi în această zi pe cine îl veți sluji. Dacă Dumnezeu este Dumnezeu, slujiți-l pe El. Dar dacă Baal este Dumnezeu, slujiți-l pe el.”

⁴⁵ Acum, așa cum vedem că toate din lucrurile naturale sunt o tipizare a lucrurilor spirituale, așa cum noi am mers prin lecția noastră azi dimineață, ca soarele și natura lui. Aceea a fost prima mea Biblie. Înainte ca să fi citit vreodată o pagină în Biblie, l-am cunoscut pe Dumnezeu. Deoarece, Biblia este scrisă peste tot în natură, și ea doar corespunde cu Cuvântul lui Dumnezeu: ca moartea, îngroparea, învierea naturii; și soarele răsare, traversează, apune, moare, înviază din nou. Există așa de multe lucruri, care noi le-am putea tipiza, Dumnezeu în natură, care noi trebuie să le oculim, pentru acest Mesaj.

⁴⁶ Acum, dacă spiritualul sau, naturalul este o tipizare a spiritualului, atunci, alegerea unei mirese, în natural, este o tipizare a alegerii unei Mirese, Mireasa, în spiritual.

⁴⁷ Acum, acesta este un lucru serios când ne ducem să alegem o nevastă, un bărbat, căci jurământul aici este până moartea ne desparte. Așa este cum noi trebuie să-l ținem. Și voi luați acel jurământ înaintea lui Dumnezeu, că numai moartea vă v-a separa. Și eu gândesc că noi ar trebui. . . Un om cu mintea întreagă, care planifică un viitor, că el ar trebui să aleagă nevasta aceea foarte atent. Fii atent ce faci. Și o femeie alegând un bărbat, sau acceptând alegerea unui bărbat, ar trebui să fie foarte atentă la ce face, și mai ales în zilele acestea. Un bărbat ar trebui să gândească și să se roage înainte să aleagă o nevastă.

⁴⁸ Mă gândesc, astăzi, ce a făcut așa de multe cazuri de divorț acum, că noi conducem lumea în America, în cazuri de divorț. Noi conducem restul lumii. Există mai multe divorțuri aici decât oriunde altundeva, națiunea aceasta, și se presupune a fi, și socotită, o națiune Creștină. Ce o ocară, tribunalele noastre de divorț! Mă gândesc, motivul acesteia, este din cauză că bărbații s-au îndepărtat de la Dumnezeu, și femeile s-au îndepărtat de la Dumnezeu.

⁴⁹ Și noi aflăm, că, dacă un bărbat s-a rugat și o femeie s-a rugat asupra chestiunii; nu doar să privești la perechea de ochi

frumoși, sau umeri mari puternici, sau așa ceva, sau vreo altă afecțiune lumească; ci să privească mai întâi la Dumnezeu, și să spună, „Dumnezeule, este acesta planul Tău?”

⁵⁰ Mă gândesc, astăzi, există așa de multă înșelare, chiar ca în școală. Când—când copiii vin pe acolo, sau de dimineață, mulți din copiii din cartier, care—care prieteni de-ai mei, vin pe aici și spun, „Frate Branham, vrei să te rogi pentru noi? Noi avem un—un examen astăzi. Eu—eu am lucrat toată noaptea, și eu nu se pare că eu pot—pot să-l am rezolvat. Roagă-te pentru mine.” Mă gândesc că orice copil de școală, dacă voi vreți, dacă. . . Și părinții la masă dimineața, ați putea. Zice, „Mamă, John are un examen astăzi. Să ne rugăm pentru el acum.” Mă gândesc că aceasta ar întrece tot ce ați putea face vreodată în orice alt fel, sau să te uiți dincolo pe hârtia altcuiva și să copiezi. Mă gândesc dacă voi doar ați veni afară și să vă rugați asupra chestiunii.

⁵¹ Și dacă noi am studia ceea ce facem când noi urmează să ne căsătorim, când noi ne alegem nevasta, bărbatul nostru, dacă noi am studia aceasta! Un om ar trebui să se roage cu sârguință, căci el ar putea să-și ruineze viața lui întregă. Țineți minte, jurământul este „până ne despărțim la moarte,” și el ar putea să-și ruineze viața prin a face alegerea greșită. Dar dacă el știe ce, el face alegerea greșită și se căsătorește cu o femeie care nu este potrivită să fie nevasta lui, și el o face oricum, atunci este vina lui. Dacă femeia ia un bărbat și știe că el nu este potrivit să-ți fie un bărbat, atunci aceea este vina ta proprie, după ce tu știi ce este bine și rău. Astfel, voi nu ar trebui s-o faceți până când nu vă rugați cu desăvârșire.

⁵² La fel se aplică prin alegerea unei biserici. Acum, voi trebuie să vă rugați despre biserica în care voi aveți părtășie. Țineți minte, bisericile poartă spirite.

⁵³ Acum, eu nu vreau să fiu critic. Dar îmi dau seama că eu sunt un om bătrân, și eu trebuie să plec de aici, într-una din aceste zile. Și eu trebuie să răspund la Ziua Judecării pentru ce spun în seara aceasta sau orice alt timp. Și eu, de aceea, eu trebuie să fiu total serios și cu adevărat convins.

⁵⁴ Dar, tu mergi într-o biserică, și dacă tu vei urmări comportarea din biserica aceea, tu doar să-l urmărești pe păstor pentru o vreme, și tu vei afla de obicei că biserica se comportă ca păstorul. Uneori, mă întreb dacă noi chiar nu ne luăm spiritul unul la altul în loc de Duhul Sfânt. Voi ajungeți la un loc unde păstorul este foarte radical și ușuratic, voi veți afla că adunarea este în același fel. Eu vă aduc la o biserică unde eu îl văd pe păstor stând, își clatină capul înainte și-napoi. Voi urmăriți adunarea, ei fac același lucru. Voi luați un păstor, doar înghite jos orice, de obicei biserica va face același lucru. Astfel, dacă eu alegeam o biserică, eu aș alege

una veritabilă, fundamentală, Evanghelie Deplină, biserică Biblică, dacă eu aş alege una să-mi pun familia înăuntru. Aleg. M-am uitat . . .

⁵⁵ Băieții, zilele trecute, fiul Fratelui Shakarian și ginerele lui, m-au dus sus aici să mă rog pentru un ins tânăr, un cântăreț, băiat fin. Doar a venit înapoi. . . Fred Barker, acela era numele lui, doar a venit înapoi dintr-o călătorie. Și ei m-au chemat, că, „Fred trăgea să moară.” Și atunci, înainte să pot ajunge în casă, un alt mesaj a venit, „El poate să fie mort chiar acum.” Și el a spus că el a avut o—o hemoragie în creieri, și el a fost paralizat, și—și el trăgea să moară, și nevasta lui a vrut ca eu să mă rog pentru el.

⁵⁶ Și m-am gândit, „O, dacă eu încerc să zbor, el ar fi mort înainte să ajung acolo, și ar putea să fie mort acum.” Astfel, eu am sunat repede și am prins-o pe micuța doamnă la telefon. Și—și noi am avut telefonul conectat, și la urechea lui Fred. El nu putea înghiți. Ei îi dădeau înghițire artificială. Și când ne-am rugat pentru el, el a spus, a făcut semn, să-l ia afară din beregata lui. El putea înghiți. Doctorii nu au crezut-o. Ei l-au scos afară, și el putea înghiți. El a șezut sus, zilele trecute.

O biserică; alegând o biserică.

⁵⁷ Chemarea la telefon doar a venit înăuntru, cu un timp în urmă. Azi dimineață, o membră din biserica mea, care este de fapt o femeie Baptistă afară din Louisville, ea a murit devreme azi dimineață. Și biserica mea acasă, un adevărat grup de bărbați consacrați, s-au adunat împreună și au mers jos, înainte ca antreprenorul de pompe funebre s-o îmbălsămeze, au stat asupra ei, s-au rugat până când viața a venit înapoi în ea. Și ea trăiește, în seara aceasta. Bătrânii din biserica mea, păi, ei au fost învățați să creadă că toate lucrurile sunt posibile, să vină la Dumnezeu sincer.

Astfel, voi trebuie să faceți alegerea potrivită.

⁵⁸ Iarăși, felul de femeie care un om ar alege, va reflecta ambițiile lui și caracterul lui. Dacă un om alege femeia care nu trebuie, aceasta reflectă caracterul lui. Și la ce se leagă el, arată într-adevăr ce este în el. O femeie reflectează ce este în bărbat când el o alege de nevastă. Aceasta arată ce este jos în el. Nu contează ce spune el în afară, urmăriți cu ce s-a căsătorit.

⁵⁹ Eu merg la biroul unui om, și el zice că este un Creștin; afișe peste tot pe pereți, acea veche muzică boogie-woogie se petrece. Mie nu-mi pasă ce spune el. Eu nu cred mărturia lui, pentru că spiritul lui se hrănește din lucrurile acelea ale lumii. Ce, să zicem, dacă el s-ar căsători cu o fată din cor, sau ce este dacă el s-ar căsători cu o regină de sex, sau doar o drăguță, ricketta modernă? Aceasta reflectă. Aceasta arată ce are el în mintea lui, despre ce o să fie casa lui viitoare, deoarece el a

luat-o pe ea prin care să-și crească copiii. Și orice este ea, acela este felul cum o să-și crească acei copii. Astfel, aceasta reflectă ce este în bărbat. Un bărbat care ia o femeie ca aceea, arată chiar ce gândește el despre viitor.

⁶⁰ Va-ți putea imagina un Creștin să facă un lucru ca acela? Nu, domnule. Eu nu aș putea. Un adevărat Creștin nu se va uita după o astfel de regină a frumuseții, și fete de cor, și regine de sex. El se va uita după caracter Creștin.

⁶¹ Acum, tu nu poți avea toate lucrurile. Acolo ar putea să fie o fată care este foarte frumoasă. Și cealaltă fată, poate ea este... statura ei arată mai bine decât aceasta una. Și tu s-ar putea să trebuiască să sacrifici una pentru cealaltă, dar, dacă ea nu este statura unei doamne, a unei femei. Și, ea... Mie nu-mi pasă dacă ea este drăguță sau nu. Tu mai bine să te uiți la caracterul ei, fie că ea este frumoasă sau nu este frumoasă.

⁶² Acum, că, aceasta se cuvine, dacă un Creștin ar alege o nevastă, el ar trebui să aleagă una veritabilă, femeie născută din nou, indiferent cum arată ea. Aceasta este ce este ea, ce o face pe ea. Și atunci, iarăși, aceea reflectă propriul lui caracter evlavios, și reflectă ce este în mintea lui și ce o să fie în viitor, căci familia lui va fi crescută de o astfel de femeie, pentru planurile viitoare pentru căminul lui.

⁶³ Dacă el se căsătorește cu una din aceste rickettas moderne, regine de sex, ce ar putea el aștepta? Ce fel de cămin s-ar putea aștepta un om să aibă? Dacă el se căsătorește cu o fată care nu are moral suficient pe lângă ea să stea acasă și să aibă grijă de casă, și vrea să lucreze afară în biroul cuiva, ce fel de gospodină ar fi ea? Tu vei avea supraveghetore de copii și fiecare alt lucru. Aceasta este adevărat.

⁶⁴ Acum, eu nu sunt mult din acest gust modernistic, despre femei să lucreze. Când eu le-am văzut pe aceste femei îmbrăcate cu aceste uniforme, conducând în jur prin oraș, pe motociclete, ca polițiste, este o dizgrație pentru orice oraș care va lăsa o femeie să facă aceea. Vedeți? Vedeți? După cum așa de mulți bărbați care sunt fără lucru, aceasta arată gândirea modernă a orașului nostru. Aceasta arată degradarea. Noi nu trebuie să avem femeile acelea acolo afară în felul acela. Ele nu au nici o treabă acolo afară în felul acela.

⁶⁵ Când Dumnezeu i-a dat la un om o nevastă, El i-a dat cel mai bun lucru care El a putut să-i dea, în afară de mântuire. Dar când una merge să încerce să ia locul unui bărbat, atunci ea este cam cel mai rău lucru pe care el l-ar putea apuca. Acum, aceea este adevărat. Vedeți?

Acum noi putem vedea aplicarea spirituală.

66 Eu—eu știu că aceea este rău, voi gândiți că este rău, dar este Adevărul. Nouă nu ne pasă cât de rău este, noi trebuie să-i facem față la faptă. Aceea este ce învață Biblia. Vedeți?

67 Acum, noi vedem aici limpede planul spiritual, despre planificarea lui Dumnezeu pentru Casa Lui viitoare cu Mireasa Lui viitoare, vine în vedere acum.

68 Dacă un om se căsătorește cu o regină de sex, voi vedeți după ce se uită el pentru viitor. Dacă un om se căsătorește cu o femeie care nu vrea să stea acasă, voi vedeți după ce se uită el în viitor. Și eu o dată . . .

69 Aceasta sună îngrozitor. Eu doar simt să o spun. Și eu—eu, de obicei, dacă eu simt să spun lucrul, eu se cuvine să-l spun. Și aceasta este de obicei calea lui Dumnezeu.

70 Eu—eu obișnuiam să merg cu un fermier cu care am lucrat, să cumpere vite. Și eu am observat că bătrânul îns întotdeauna se uita chiar în fața unei vițele înainte să meargă să liciteze. Apoi el i-a întors capul, și s-a uitat înainte și înapoi. Eu l-am urmat înainte, l-am urmărit. Și el s-a uitat la ea în sus și-n jos, dacă ea a arătat în regulă, statura. Apoi el s-a întors și a privit-o în față, și uneori el dădea din cap și pleca.

Am spus, „Jeff, eu vreau să te întreb ceva.”

El a spus, „Spune, Bill.”

71 Și eu am spus, „De ce te uiți întotdeauna la vaca aceea în față?” Am spus, „Ea arată bine, o vacă bună—bună grea.”

72 A spus, „Eu vreau să-ți spun, băiete, tu ai mult de învățat.” Și eu—eu mi-am dat seama după ce el mi-a spus. A spus, „Mie nu-mi pasă cum este ea făcută. Ea ar putea să fie carne, până la copită. Dar dacă ea are privirea aceea sălbatică în fața ei, să nu o cumperi tu niciodată.”

Am spus, „De ce este așa, Jeff?”

73 „Ei bine,” a spus, „primul lucru este,” a spus, „ea niciodată nu va sta liniștită.” Și el a spus, „Următorul lucru este că, ea niciodată nu va fi o mamă la vițelul ei.” Și a spus, „Ei au pus-o într-un staul acum, motivul că ea este grasă. Tu îi dai drumul, cu privirea aceea sălbatică, ea ar alerga până să moară.”

74 Am spus, „Tu știi, eu cumva am învățat ceva. Eu cred că aceea se aplică la femei, de asemenea.” Drept. Drept.

75 Acea privire, sălbatică, uitătură de ricketta, mai bine să stai departe de ea, băiete, tot lucrul acela vânat acolo deasupra ochilor. Și eu nu am. . . eu nu aș vrea aceea. Eu nu cred că aceea i se cuvine unei Creștine. Mie nu-mi pasă cât de mult spune televiziunea și ziarul că este frumoasă. Acesta este lucrul cu cea mai oribilă arătare, priveliște hidoasă care am văzut-o vreodată în viața mea.

⁷⁶ Când am văzut întâi aceea, aici la Cafeteria lui Clifton, într-o dimineață, la un mic dejun. Am văzut câteva din acele doamne tinere să vină sus. Fratele Arganbright tocmai a venit înăuntru, și eu. Și el a mers jos la parter. Și m-am uitat, și fata aceea a venit înăuntru. M-am gândit, „Ei bine, eu—eu—eu—eu nu știu.” Eu niciodată nu am văzut aceasta înainte. Aceasta a fost vreun fel. Oh, a arătat de parcă ea a fost plăguită, voi știți, doar un fel de arătare comică. Eu nu spun aceea să fie comic. Eu—eu o spun. Voi știți, eu am văzut lepră. Eu sunt un misionar. Eu am văzut tot felul de ciudățenii, voi știți, despre cum bolile. Și eu urma să mă duc la doamna tânără și să-i spun, „Eu—eu—eu sunt un lucrător. Eu—eu mă rog pentru bolnavi. Ai—ai vrea ca eu să mă rog pentru tine?” Și eu niciodată nu am văzut așa ceva. Și atunci, aici vin încă două sau trei, înăuntru. Eu cumva am pășit înapoi atunci și am așteptat.

⁷⁷ Și Fratele Arganbright a venit aproape, astfel am spus, „Frate Arganbright?” El ar putea să fie aici. Am spus, „Ce se petrece cu femeia aceea?” Vedeți?

Și el a spus, „Aceea, aceea este vopsea.”

⁷⁸ Am spus, „Păi, vai, vai!” Vedeți? M-am gândit că ei ar trebui s-o aibă într-un spital pentru ciumați pe undeva, voi știți, s-o ferească să se împrăștie peste tot pe alte femei.

⁷⁹ Dar, voi știți, tu trebuie să planifici, să cauți, să te rogi, când tu alegi. Căci, noi vedem, prin aceasta, Cuvântul promisiunii. Ea, mireasa pe care un bărbat ar alege, va reflecta caracterul lui. Aceasta reflectă ce este în el.

⁸⁰ Acum, v-ați putea imagina un om, umplut cu Duhul Sfânt, să ia așa ceva să fie o nevastă? [Adunarea spune, „Nu.”—Ed.] Eu—eu—eu doar nu o văd, frate. Acum, poate eu sunt doar un bătrân ciudat. Însă, voi știți, eu—eu nu pot înțelege aceea, vedeți, observați, că aceasta o să reflecte ce este în el. Ea o să-l ajute să facă căminul lui viitor.

⁸¹ Acum, deci, când noi schimbăm înapoi acum pentru un moment, la partea spirituală. Și când voi vedeți o biserică care este în lume, se comportă ca lumea, anticipând în lume, luând parte din lume, comotind Poruncile lui Dumnezeu de parcă El niciodată nu Le-a scris, atunci vă—vă puteți doar imagina că Cristos nu o să ia o Mirească ca aceea. V-ați putea imagina s-o ia pe biserica modernă de astăzi ca o Mireasă? Nu Domnul meu. Eu nu. . . Eu aș putea cu greu să văd aceea. Nu. Țineți minte, acum, un bărbat și nevasta lui sunt unul. V-ați uni voi înșivă cu o persoană ca aceea? Dacă da, aceasta cu certitudine mi-ar dezamăgi cumva credința mea în voi.

⁸² Și, atunci, cum să se unească Dumnezeu pe Sine cu așa ceva, o prostituată denominațională obișnuită? Vă gândiți că El ar face aceasta, „Având o formă de evlavie dar tăgăduind

puterea de-acolo”? El niciodată nu ar face aceasta. Ea trebuie să aibă caracterul Lui în ea. Adevărata, Biserică adevărată născută din nou trebuie să aibă caracterul care era în Cristos, pentru că soțul și soția sunt unul. Și dacă Isus a făcut numai ce i-a plăcut lui Dumnezeu, a ținut Cuvântul Lui și a manifestat Cuvântul Lui, Mireasa Lui va trebui să fie din același fel de caracter. Ea nu ar putea, sub nici o formă, să fie o denominațiune. Deoarece, atunci, nu contează cât de mult vrei tu să spui, „nu,” ea este controlată de vreun comitet pe undeva, care îi spune ce să facă și ce nu poate ea să facă, și, de multe ori, la un milion de mile deviați de adevăratul Cuvânt.

⁸³ Este destul de rău că noi ne-am îndepărtat odată de la adevăratul Conducător care ni l-a lăsat Dumnezeu să conducă Biserica. El nu a trimis prezbiteri de stat. El nu a trimis episcopi, cardinali, preoți, papi. El a trimis pe Duhul Sfânt pentru Biserică, să conducă Biserica. „Când El Duhul Sfânt este venit, El vă v-a conduce în tot Adevărul, vă v-a descoperii aceste lucruri, care vi le-am spus, vă v-a aduce aminte de ele, și vă v-a arăta lucruri care o să vină.” Duhul Sfânt a fost să facă aceea. Acum, biserica modernă îl urăște pe Acela. Lor nu le place de El, astfel cum ar putea ea să fie Mireasa lui Cristos? Oamenii de astăzi aleg o denominațiune modernă. Ce face aceasta, reflectă numai înțelegerea lor săracă a Cuvântului.

⁸⁴ Eu nu vreau să rănesc, ci eu vreau să o las să meargă adânc până când vă veți uita la aceasta.

⁸⁵ Eu am căsătorit multe perechi, dar aceasta întotdeauna îmi reamintește de Cristos și Mireasa Lui. Una din căsătoriile care le-am înfăptuit aici, cu un timp în urmă, acesta—acesta a fost un lucru cam remarcabil în viața mea. Au fost câțiva ani în urmă, când eu eram doar un lucrător tânăr.

⁸⁶ Fratele meu a lucrat la P.W.A. Eu nu știu dacă careva își amintește vreodată aceea, încă, sau nu, careva așa de bătrân ca mine. Și acela a fost un—un proiect care l-a avut guvernul. Și fratele meu a lucrat sus, vreo treizeci de mile. Ei săpau afară niște lacuri, un proiect pentru conservare.

⁸⁷ Și acolo a fost un băiat care a lucrat sus acolo, cu el, de la Indianapolis, cam, oh, cam o sută de mile deasupra de Jeffersonville unde eu—eu locuiesc, sau am locuit. Și acolo era un. . . El i-a spus la fratele meu, într-o zi. El a spus, „Doc,” a spus, „eu—eu vreau. . . eu o să mă căsătoresc, dacă eu doar aveam destui bani să plătesc predicatorul.” El a spus, „Eu—eu am destui bani să—mi obțin certificatul, dar,” a spus, „eu nu am destui bani să-l plătesc pe predicator.”

⁸⁸ Doc a spus, „Ei bine, fratele meu este un predicator, și—și el—el ar putea să te căsătorească.” El a spus, „El niciodată nu-i încasează pe oameni pentru lucruri ca acela.”

El a spus, „Vrei să-l întrebi dacă el mă va căsători?”

⁸⁹ Ei bine, în seara aceea fratele meu m-a întrebat. Am spus, „Dacă el niciodată nu a fost căsătorit înainte, oricare din ei și ei sunt . . . totul este în regulă.” El a spus, „Ei bine, da, eu îl voi întreba.” Și am spus, „Dacă aceasta este, spune-i, să vină jos.”

⁹⁰ Astfel, când a venit sâmbăta și băiatul a venit jos. Acesta a fost un lucru mare pentru mine, să privesc întotdeauna înapoi la aceasta. Eu aș . . . După amează ploioasă, și o mașină veche Chevrolet, cu farurile legate cu o sârmă de balotat, aceea a mânat sus, în față. Doar puțin după ce mi-am pierdut soția, și eu eram burlăcit, două camere mici. Și—și Doc a fost sus acolo cu mine, așteptând după ei.

⁹¹ Și—și un băiat a ieșit afară din mașină, și el cu certitudine nu a arătat ca un mire, pentru mine, sau să arate pentru oricine, eu presupun. Da. Eu puteam simplu . . . să cumpăr o pereche de pantofi, destul de buni pentru un dolar și jumătate. Și el avea o pereche, erau uzați. Și pantalonii lui foarte largi. Și el avea pe el una din aceste jachete vechi din piele de cârțiță. Eu nu presupun că unii din voi oamenii mai în vârstă să vă amintiți. Ea arăta parcă a trecut printr-o mașină de spălat fără să fie limpezită, și a fost cu dungi, legată sus în felul *acesta*, și colțul în sus.

⁹² Și o—o doamnă mică a ieșit afară pe o parte, cu o micuță, oh, una din acele rochițe cu carouri.

⁹³ Eu nu știu. Eu am făcut o greșală prin a numi felul acela de bunuri, o dată. Gingham, eu cred că se numesc. Și astfel aceasta a fost o . . . [Adunarea râde—Ed.] Eu am spus-o iarăși greșit. Eu—eu întotdeauna o fac. Și am spus . . .

⁹⁴ Ea a ieșit din mașină, și ei au venit sus pe scări. Și—și când ei au intrat înăuntru, sărmana micuță, ea . . . Eu presupun, că ea, cam cu tot ce era ea îmbrăcată era o fustă. Și ea nu avea pantofi, de-abea, pe ea. Ea a venit cu auto-stopul de la Indianapolis, jos. Avea puțin păr atârând în jos, în spate, lung, un fel de codițe în jos pe spatele ei. A arătat foarte tânără.

Și am spus către ea, „Ești tu suficient de în vârstă să te căsătorești?”

⁹⁵ Ea a spus, „Da, domnule.” Și ea a spus, „Eu am permisiunea mea scrisă de la tatăl meu și mama mea.” Ea a spus, „Eu a trebuit s-o arăt la—la tribunal aici, să-mi obțin certificatul.”

⁹⁶ Am spus, „În regulă.” Am spus, „Mi-ar place să vorbesc cu voi înainte să efectuăm această căsătorie.” Ei au șezut jos. Băiatul a continuat să se uite în jurul camerei; el avea nevoie de o tunsoare foarte mult. Și el a continuat să se uite în jurul camerei. El nu asculta la mine. Am spus, „Fiule, eu vreau ca tu să ascuți la ce eu spun.”

A spus, „Da, domnule.”

Și am spus, „Tu o iubești pe fata aceasta?”

El a spus, „Da, domnule. Eu o iubesc.”

Am spus, „Tu îl iubești pe el?”

„Da, domnule. Eu îl iubesc.”

⁹⁷ Am spus, „Acum, ai tu un loc să o duci după ce te căsătorești?”

A spus, „Da, domnule.”

⁹⁸ Am spus, „În regulă. Acum,” am spus, „eu vreau să te întreb ceva. Eu înțeleg, că tu lucrezi sus aici pe acest P.W.A.”

Și el a spus, „Da, domnule.” Aceea era cam doisprezece dolari pe săptămână.

Am spus, „Tu crezi că poți să câștigi o existență pentru ea?”

El a spus, „Eu voi face tot ce pot eu să fac.”

⁹⁹ Și am spus, „Ei bine, aceea este în regulă.” Și am spus, „Acum, ce este dacă el iese afară din. . . Ce este dacă el își pierde slujba, soră? Ce o să faci tu, o să fugi înapoi sus acasă, la mama, tata?”

Ea spus, „Nu, domnule. Eu o să stau cu el.”

¹⁰⁰ Și am spus, „Ce este, domnule, dacă tu ai trei sau patru copii, nimic cu ce să-i hrănești, și tu nu ai nimic de lucru. Ce o să faci tu, îi dai drumul?”

¹⁰¹ A spus, „Nu, domnule. Eu mă voi zbate drept înainte. Noi o să reușim, în vreun fel.”

¹⁰² M-am simțit mărunț. Și am văzut că el într-adevăr a iubit-o, și ei s-au iubit unul pe altul. Eu i-am căsătorit.

¹⁰³ Atunci m-am întreat unde a dus-o el. Câteva zile, l-am întreat pe fratele meu, Doc, unde este acesta. El a spus, „Mergi jos la New Albany,” un oraș mic sub noi.

¹⁰⁴ Și jos pe râu, unde eu am avut ceva tablă pusă sus, unde am mers în fiecare zi când eu-eu am fost un instalator de linie. Astfel când restul ortacilor, ei toți ședeau în jur, spuneau glume și lucruri, eu mă urcam în camion și am condus jos pe râu și mă rugam în timpul acela. . . ? . . . Și îmi citeam Biblia, sub o bucată mare de tablă unde obișnuia să fie o fierărie veche. Acolo erau o grămadă de vagoane vechi așezate jos acolo.

¹⁰⁵ Și insul acesta a mers jos acolo și a luat unul din vagoanele acelea și și-a tăiat o ușă în el. Și a luat un ziar și cuie cu buton.

¹⁰⁶ Câți știu ce este un cui cu buton? Nu sunt Kentuckieni aici, atunci. Acesta este, să iei o bucată de carton, pui o pioneză în el, un țepuș mic. Și atunci îl împingi în. . . Acela este un cui cu buton.

¹⁰⁷ Astfel, ei l-au pus peste tot. Și el a mers sus acolo la fierărie și și-a luat niște material, și a făcut o treaptă, să vină sus. Și a luat niște lăzi vechi, și și-a avut o masă. Și m-am gândit, într-o zi, „Eu mă duc jos și să văd cum se înțeleg ei.”

¹⁰⁸ Vreo șase luni înainte de aceea, am căsătorit-o pe fiica lui E. V. Knight cu fiul lui E. T. Slider. E. V. Knight, unul din cei mai bogați oameni ce există pe Râul Ohio, și, oh, operează marile fabrici pe acolo, făcând aceste case prefabricate, și așa mai departe. Și—și Slider, E. T. Slider, este companie de nisip și pietriș, copiii de milionari. Și eu i-am căsătorit.

¹⁰⁹ Și am mers înapoi într-un loc, am practicat pentru vreo două săptămâni, și mergând înapoi într-o cabină și îngenunchiam pe o perină. Și toată pompa și fiecare lucru prin care am mers vreodată, aproape, prin ce a trebuit să trec, să căsătoresc acest cuplu! Și când ei au venit afară, păi, ei erau. . . Acest alt cuplu micuț doar au stat acolo într-o cămăruță veche unde noi aveam o canapea mică și un pat pliant, dar ei amândoi au fost căsătoriți prin aceeași ceremonie.

¹¹⁰ Și atunci, într-o zi, m-am gândit să mă duc jos și să vizitez acest cuplu bogat. Ei nu au trebuit să lucreze, tații lor erau milionari, le-au construit o casă frumoasă. În mod direct, acest E. V. Knight, sus, aici pe deal, mânerile lui de la ușă sunt de paisprezece carate la palatul lui mare, astfel vă puteți imagina în ce fel de casă locuiesc ei. Ei nu trebuiau să lucreze. Lor li se dădea un Cadillac frumos în fiecare an. Și doar, singurii copii, și ei aveau chiar tot ce au vrut. Când am pășit sus într-o zi. . .

¹¹¹ Acum, cum am devenit cunoscut cu ei, unul din prietenii lor a fost un prieten bun de-al meu. Noi toți ne-am împrietenit cumva împreună. Și așa a fost cum am devenit cunoscut, când ei au vrut ca eu să-i căsătoresc.

¹¹² Astfel am mers sus să-i vizitez. Am ieșit afară din Fordul meu, afară, și am urcat sus pe scări. Și—și am ajuns sus, un pic prea aproape, și i-am auzit. Și ei într-adevăr se certau. Ei erau geloși unul de altul. Ei au fost la un dans. Ea era o fată foarte drăguță. Și ea era cumva una din acele regini de frumusețe. Ea a luat multe premii pe acolo, și a câștigat niște mașini și lucruri, ca fiind regină a frumuseții. Și m-am uitat la ei, și unul ședea într-un colț și unul în celălalt, certându-se despre ceva băiat cu care ea a dansat, sau ceva fată, ceva.

¹¹³ Când am venit sus, ei au sărit sus foarte repede și s-au apucat unul pe altul peste dușumea, și mâinile lor—lor, peste dușumea, au venit umblând încoace înspre ușă. A spus, „Păi, salutare, Frate Branham! Cum o mai duci?”

Am spus, „Toate bune. Cum o duceți voi?”

¹¹⁴ Și, ”Oh,” a spus el, „eu—eu. . . Noi suntem foarte fericiți. Nu este așa, scumpo?”

Și ea a spus, „Da, dragă.” Vedeți?

¹¹⁵ Acum, voi vedeți, voi puneți ceva înainte care nu este real. Acum, tu nu te poți încălzi la un foc pictat, cum unele din aceste biserici încearcă să picteze cincizecimea, despre ceva

care s-a întâmplat o mie de ani în urmă sau două mii de ani în urmă. Tu nu te poți încălzi la un foc pictat. Cincizecimea este tot atât de reală cum a fost atunci. Vedeți? Da. Focul încă cade. El nu este un foc pictat. El este un Foc real.

116 Astfel, ei, chiar acolo erau ei. Vedeți? Eu—eu nu aş vrea să trăiesc în felul acela.

117 „Oh,” m-am gândit, „tu ştii, doar jos peste deal acolo şi acolo pe râu, acolo este unde acest alt cuplu au ajuns.” M-am gândit, „Într-o sâmbătă după-masă mă voi strecura jos acolo şi să văd cum se înţelegeau ei.”

118 Astfel eu, murdar pe faţă, îmbrăcat cu salopetă murdară, sculele pe mine. M-am gândit, „Mă voi strecura asupra lor.” M-am strecurat înainte de parcă mă uitam după izolatoare să fie crăpate de fulgere sau ceva, şi așa cum am umblat de-a lungul sârmei de telefon, cablurile electrice de-a lungul râului. Şi acolo era vechiul Chevrolet, era aşezat afară în faţă. Cam un an mai târziu, după ce i-am căsătorit. Şi acolo era o—o . . . Uşa era deschisă, şi eu i-am putut auzi vorbind. Deşi aceasta sună ca un făţarnic, dar eu am păşit sus destul de aproape până când am putut să ascult, să văd ce spuneau ei. Am stat acolo. Şi eu doar vreau să ştiu, pentru mine.

119 Îmi place să aflu şi să fiu sigur că eu ştiu despre ce vorbesc. Acela este felul cum o fac privitor la Cuvântul lui Dumnezeu. Este Acesta Adevărul, sau nu este Acesta Adevărul? Îşi v-a ţine El Cuvântul Lui, sau nu-şi va ţine El Cuvântul Lui? Dacă El nu-şi ţine Cuvântul Lui, atunci El nu este Dumnezeu. Înţelegeți? El îşi ţine Cuvântul Lui, El este Dumnezeu. Vedeți?

120 Şi astfel eu vreau să văd cum se înţelegeau ei. Şi m-am strecurat pe la margine, foarte ușor. L-am auzit să spună, „O, scumpo, am vrut să iau aceea pentru tine, foarte mult.”

121 Ea a spus, „Acum, uite, scumpule.” Ea a spus, „Rochia aceasta este în regulă.” Ea a spus, „Păi, aceasta este chiar bună.” A spus, „Eu apreciez aceea. Dar tu vezi . . .”

122 M-am strecurat roata, așa ca să pot vedea prin crăpătură, unde uşa a fost larg deschisă în vagon. Şi acolo era el, şezând înăuntrul acolo, şi ea în poala lui; şi braţele lui în jurul ei, şi braţul ei în jurul lui. Şi el avea una din aceste pălării vechi moi, şi a avut o gaură mică, a turtit-o în jos, vârful, şi şi-a tras afară cecul de plată, în aceea. El—el l-a aşezat afară pe masă. A spus, „Atât de mult pentru alimente. *Atât* de mult pentru asigurare. Şi *atât* de mult pentru maşină.” Şi ei nu puteau să-şi îndeplinească cheltuielile. Am ajuns să aflu, că el a văzut o rochiţă sus acolo într-o vitrină, se uita la ea timp de două săptămâni, care costa un dolar şi ceva. El a vrut s-o cumpere. A spus, „Ei bine, scumpo, tu ai arăta așa de drăguţă în ea.” Şi el a spus . . .

123 Ea a spus, „Dar, scumpule, eu—eu am o rochie. Eu—eu de fapt nu am nevoie de ea.” Vedeți? Și regina aceea micuță. . .

124 M-am dat înapoi, și m-am uitat sus. Am putut vedea turnul pe vârful celeilalte case. Am stat acolo și m-am uitat, câteva minute. M-am gândit, „Cine este omul bogat?” M-am gândit, „Dacă, Bill Branham, dacă tu vrei să iei care loc, unde te-ai duce?” Pentru mine, eu nu aș lua lucrul acela frumos pe vârful dealului. Eu aș lua acest caracter jos aici, ca o adevărată gospodină, cineva care m-a iubit și a stat cu mine, cineva care a încercat să facă un cămin; și nu să te stoarcă pentru totul, pentru podoabe; și cineva care era cu tine, parte din tine.

125 Aceea întotdeauna a stat cu mine, despre cum a fost aceea. Unul a ales o fată frumoasă, celălalt a ales un caracter. Acum, acela este singurul fel cum ai putea alege. Întâi, caută după caracter și, apoi, dacă o iubești. Bine.

126 Observați, primul Adam al lui Dumnezeu nu a avut vreo alegere, pentru nevasta lui. El nu a căpătat o alegere. Dumnezeu doar i-a făcut una, și el nu a ajuns s-o aleagă. Astfel noi aflăm că ea l-a condus în rătăcire de la Cuvântul lui Dumnezeu. El nu a ajuns să se roage asupra chestiunii. El—el—el nu este ca voi și eu. El nu a căpătat o alegere. Și iarăși, prin a face aceea, ea l-a condus de la poziția lui potrivită ca fiind un fiu al lui Dumnezeu. Și ea a făcut-o prin a-i arăta o cale mai modernă de trăire, ceva ce ei de fapt nu ar fi trebuit să facă. Dar caracterul din ea a arătat că ea a fost greșită. Motivele și obiectivele ei au fost simplu greșite. Și l-a lămurit, prin judecarea ei, că lumina nouă modernă care ea a aflat-o, care a fost contrară la Cuvântul lui Dumnezeu, era o cale mai bună de trăit.

127 Și câte femei astăzi, și viceversa, bărbați, care ar putea trage o femeie bună departe de la Dumnezeu, sau să tragă un bărbat bun departe de la Dumnezeu, prin a încerca să-i spună, „Religia aceasta, voi băieții Penticostali! Religia aceea,” spun ele, „oh, Aceea este de modă veche. Ea este veche confuză. Să nu crezi tu Aceea.” Tu mai bine să te rogi tare înainte să te căsătorești cu fata aceea. Mie nu-mi pasă cât de drăguță este ea. Același lucru la un bărbat.

128 Ea l-a lămurit afară din voia lui Dumnezeu și l-a făcut să facă ceva care el nu ar fi trebuit să facă, și, prin aceasta, a cauzat moarte pentru întreaga rasă umană. De aceea Biblia îi interzice să învețe, sau să predice, sau să mânuiască Cuvântul lui Dumnezeu, în orice fel.

129 Eu știu, soră, multe din voi ziceți, „Domnul m-a chemat să predic.”

130 Eu nu o să mă cert cu voi. Dar eu o să vă spun, Cuvântul vă spune să nu o faceți. „Ea să nu învețe, sau să uzurpe vreo autoritate, ci să fie în tăcere.”

„Ei bine,” voi ziceți, „Domnul mi-a spus s-o fac.”

¹³¹ Eu nu mă îndoiesc de aceea un pic. Ați auzit Mesajul meu serile trecute despre Balaam? Balaam a primit întâi decizia dreaptă clară a lui Dumnezeu, „Să nu o faci.” Dar el a continuat să se ocupe în jur până când în final Dumnezeu i-a spus să meargă s-o facă.

¹³² Dumnezeu ar putea să-ți permită să predici. Eu nu spun că El nu. Dar aceasta nu este conform cu planul și Cuvântul Lui original. „Căci ea trebuie să fie sub supunere, așa cum spune și legea.” Aceasta este adevărat. De aceea, ea nu trebuie s-o facă.

¹³³ Acum, observați iarăși cum o tipizează mireasa naturală pe cea spirituală. Cuvântul zice, că, „Ea a fost făcută pentru bărbat, și nu bărbatul pentru ea.”

¹³⁴ Acum eu o să vorbesc, și de ce, în câteva minute, despre Mireasa lui Cristos, dar încerc să vă arăt baza despre aceasta.

¹³⁵ „Femeia a fost făcută pentru bărbat, și nu bărbatul pentru femeie.” Acela este motivul, sub vechile legi, că poligamia a fost legală. Priviți la David șezând jos acolo cu cinci sute de neveste, și Biblia a spus, „El a fost un om după inima lui Dumnezeu.” Cu cinci sute de neveste, și Solomon cu o mie, dar nici una din femeile acelea nu putea avea un alt bărbat.

¹³⁶ Voi să luați banda mea despre *Căsătorie și Divorț*. Acea, sus pe vârful muntelui la Tucson, aici nu de mult, am fost sus acolo să mă rog despre aceasta. Ei au eliberat școlile, să privească acel Stâlp de Foc încercuind muntele și să meargă într-o pâlnie, înainte și înapoi, în sus și-n jos. Oamenii aici în jur știu aceasta, acolo și L-au văzut; și aceasta . . . când El mi-a spus Adevărul despre aceste chestiuni de căsătorie și divorț. Dacă există o parte mergând pe calea *aceasta*, și una mergând pe calea *aceea*, acolo trebuie să fie un Adevăr pe undeva. După acele Șapte Peciți, El a arătat care era Adevărul despre aceasta.

¹³⁷ Observați, acum, ea nu putea să aibă decât un bărbat, deoarece, „Femeia a fost făcută pentru bărbat, și nu bărbatul pentru femeie.” Acel întreg de cinci sute de femei a fost nevasta lui David, și acesta era un model. Când Cristos șade pe Tron în Mileniu, Mireasa Lui nu va fi o persoană, ci ea va fi zeci de mii, Mireasa, toate în Una. Și David avea multe neveste, ca individuale, dar numai ele toate împreună au fost nevasta lui. Cum întregul Trup de credincioși este Mireasa lui Cristos, căci Aceasta este Ea, femeia. El era Bărbatul. Acum, noi am fost făcuți pentru Cristos. Cristos nu a fost făcut pentru noi.

¹³⁸ Acea este ce încercăm noi să facem astăzi în cărțile noastre de text, este să încercăm să facem Cuvântul (care este Cristos) să se potrivească nouă, în loc ca noi să încercăm să ne potrivim Cuvântului. Acea este deosebirea.

139 Când un om alege o anumită fată dintr-o familie, el trebuie să nu se bazeze pe frumusețe, căci frumusețea este înșelătoare. Și frumusețea, frumusețea modernă lumească, este de la diavolul.

„O,” îl aud pe cineva să spună acolo afară, „fii atent aici, predicatorule!”

140 Eu spun că lucrurile acestea pe acest pământ, care se numesc frumoase, sunt absolut de la diavolul. Eu vă voi dovedi aceasta. Atunci, în lumina acestei remarci, să cercetăm Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu, să vedem dacă este corect sau nu. Și unele dintre voi femeile vreți să fiți așa de frumoase! Vedeți de unde vine aceasta. La început, noi aflăm că Satan a fost așa de frumos încât a înșelat Îngeri. Și el a fost cel mai frumos Înger dintre ei toți. A arătat, că aceasta zace în diavolul. Proverbe a spus, Solomon a spus, „Frumusețea este deșertăciune.” Aceea este corect. Păcatul este frumos. Cu certitudine, el este. El este atrăgător.

141 Eu vreau să vă întreb, și să vă spun ceva aici. Eu vreau ca voi să observați, câteva minute. Din toate aceste specii din lume, păsări, animale, noi aflăm că în viața animală, toate în afară de oameni, este masculul care este frumos, și nu femela. De ce așa? Priviți la . . . Priviți la cerb, țapul mare frumos cu coarnele lui, și micuța căprioară fără coarne. Priviți la găină, micuța, găină pistriță, și cocoșul mare cu pene frumoase. Priviți la pasărea mascul și pasărea femelă. Priviți la rățoiul sălbatic și femela. Vedeți? Și nu există nici o specie în lume, care a fost făcută, care poate amăgi și să coboare așa de jos ca o femeie.

142 Acum, soră, să nu te ridici și să mergi afară. Doar așteaptă până când noi auzim sfârșitul din Acesta. Vedeți? Vedeți?

143 Nu există nimic, nici o femelă în afară de femeie, să poată să fie imorală. Voi numiți o cățea „o lepădătură,” voi numiți o purcea „o—o scroafă,” dar, moral, ele au mai multe moraluri decât jumătate din stelele de cinema care există aici afară. Ele nu pot să fie nimic altceva decât moral.

144 Și femeia a fost aceea care a fost schimbată, pentru perversiune. Acea este corect. Vedeți unde o duce frumusețea? Acum, aceea este de ce aceea, astăzi, noi aflăm că femeile sunt în creștere în frumusețe. Voi s-o luați pe Pearl Bryan, ia-ți văzut vreodată poza? Presupusă a fi marea frumusețe a Americii. Nu există nici un copil de școală fără să o aibe pe ea într-un—un rând din spate. Ați știut voi că trebuie să fie în felul acela? Ați știut voi că Biblia vorbește că acela este felul cum o să fie?

145 Știți voi căci căderea a venit prin femeie la început? Și căderea . . . Sfârșitul urmează să o sfârșească în același fel, femeile venind în autoritate și stăpânesc peste bărbați, și așa mai departe. Voi știți că Scriptura spune aceea? [Adunarea

spune, „Amin.”—Ed.] Voi știți, în ziua în care se îmbracă cu haine bărbătești, și își scurtează părul, toate lucrurile acelea sunt contrare la Cuvântul lui Dumnezeu. Și voi știți că ea reprezintă biserica? [„Da.”] Când voi urmăriți ce fac femeile, voi veți vedea ce face biserica. Acea este exact corect. Acum, acum, aceea este tot așa de adevărat cum Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat.

¹⁴⁶ Nici o altă femelă nu este făcută care poate să se înjosească cum poate o femeie. Și totuși, prin aceea, fiind făcută un pro . . .

¹⁴⁷ Ea nu a fost în creația originală. Toate celelalte femele sunt în creația originală: păsările, mascul și femelă; animalele, mascul și femelă. Dar, în viața umană, Dumnezeu a făcut numai un bărbat, și El a luat din el. Și femeia este produsul secundar dintr-un bărbat, pentru că Dumnezeu nu a instituit un astfel de lucru. Cercetați Scripturile. Exact corect. Dumnezeu, nu, domnule, în creația Lui originală. Ea a fost pusă acolo afară.

¹⁴⁸ Dar dacă ea se poate ține corect, ce o mai mare răsplată are ea decât bărbatul. Ea este pusă pe o bază de încercare. Prin ea a venit moartea. Ea este vinovată de toată moartea. Dar atunci Dumnezeu s-a întors în jur și a folosit-o pe una să aducă Viața iarăși înapoi; l-a adus pe Fiul Lui prin femeie, una ascultătoare. Dar una rea este cea—cea mai rea ce există; nu există nimic să poată fi așa de înjosit.

¹⁴⁹ Cain, fiul lui Satan, s-a gândit că Dumnezeu a acceptat frumusețe. El o face astăzi. Cain a fost fiul lui Satan. „O, acum!” ziceți voi. Noi nu vom intra în detalii asupra aceleia, dar lăsați-mă să o stabilesc pentru voi. Biblia a spus că el „a fost de la cel rău.” Astfel, aceea o stabilește. În regulă. Acum, el a fost fiul lui Satan. Și el s-a gândit că, aducând înăuntru un altar și făcându-l foarte frumos pentru închinare, aceea era ce ar respecta Dumnezeu.

¹⁵⁰ Ei gândesc, gândesc același lucru astăzi. Cu certitudine. Acest, „Noi zidim o clădire mare. Noi vom avea mari denominațiuni. Noi vom face cea mai mare clădire și cei mai bine îmbrăcați oameni, cei mai culti preoți.” Uneori Dumnezeu este la zece milioane de mile de la aceasta. Acea este corect. Încă, aceasta este o biserică.

¹⁵¹ Astfel, dacă Dumnezeu doar respectă închinarea, sinceritatea, sacrificiul, Cain a fost tot atât de just ca și Abel. Dar aceasta a fost prin descoperire, că el a înțeles că nu merele au fost ceea ce au mâncat părinții lui.

¹⁵² Eu o să spun ceva aici care nu sună bine pentru un lucrător, dar eu o să o spun, oricum. Eu îi aud pe aceștia alții spunând lucruri, așa spunând glume mici. Eu nu o intenționez. Am spus aceasta, totuși, „Dacă mâncând mere le face pe femei să-și dea seama că ele erau goale, noi mai bine

să le dăm merele din nou.” Vedeți? Vedeți? Aha. Iertați-mă pentru aceea, însă doar așa ca să-l schimbe. Eu vă am pe voi legați aici, și vorbind despre femei, și așa mai departe. Eu—eu—eu vreau să vă relaxez un minut, pentru ce urmează să vină. Acum, observați, voi. Acestea nu au fost mere. Noi știm aceea.

¹⁵³ Biserica a devenit în zilele acestea, cu realizările lor, ca toate celelalte realizări făcute de om, devin științific. Ei încearcă să facă o biserică științifică, prin atracția de tablouri și turnuri mari. Și este destul de rău că Penticostalii au intrat în acel făgaș. Ar fi mai bine de voi cu o tamburină, jos la colț, și Duhul lui Dumnezeu în jurul vostru. Dar voi încercați să vă comparați cu restul din ei, pentru că v-ați denominat. Aceea este ce a făcut-o. Vedeți? Bisericile încearcă să fie științifice.

¹⁵⁴ Și țineți minte, cum omul dobândește progres prin știință, el se ucide pe sine în fiecare zi. Când el a inventat praful de pușcă, priviți ce a făcut acesta. Când el a inventat un automobil, acesta ucide mai mult decât praful de pușcă. Acum el își are o bombă cu hidrogen. Mă întreb ce o să facă el cu aceea? Corect.

¹⁵⁵ Și așa este biserica, cum ea încearcă să dobândească prin știință, prin schemă făcută de om, aceasta vă duce mai departe la o parte de Dumnezeu, și în moarte, mai mult decât cum a fost în primul rând. Aceea este corect. Să nu-ți alegi biserica în același fel cum ți-ai ales nevasta. Înțelegeți? Ce a făcut știința pentru ea a fost o minune, dar tu mai bine să te ții departe de biserica ta pe aceea; el a făcut vopsele, pudre, și toate aceste alte lucruri. Alege prin caracterul Cuvântului Lui.

¹⁵⁶ Acum să comparăm mireasa naturală de astăzi cu așa numita biserică mireasă de astăzi. Comparăm o femeie, urmând să se căsătorească astăzi.

¹⁵⁷ Acum, doar priviți ce a făcut știința pentru ea. Ea vine afară, întâi, cu părul ei tăiat, cu una din aceste coafuri de Jaqueline Kennedy, vedeți, sau ceva în felul acela. Și voi știți ce zice Biblia? Biblia îi dă de fapt unui bărbat, dacă el vrea, dreptul s-o pună la o parte în divorț, dacă ea face aceea. „Ea este o femeie dezonorabilă, care își va tăia părul.” Biblia a spus așa. Corect. Nu ați știut aceea? Ha? O, da! Eu predic prea mult în California ca voi să nu știți aceea. Aceea este. O, da! La ce îmi folosește mie aceasta? Ele o fac, oricum. Tu nu poți lua purcelul și să-i este schimbi numele, să-l faci un miel. Observați.

¹⁵⁸ Voi o să mă urâți după aceasta, dar voi o să știți Adevărul. Înțelegeți?

¹⁵⁹ Priviți. Să o comparăm. Aici apare ea cu foarte multă vopsea, ceva ce ea nu este, o mireasă modernă. Își spală fața, el ar fugi de la ea, poate. Te sperie de moarte, să ia tot lucrul acela jos de pe ea. Și așa este biserica cu o mare, fațădă

vopsită, un complet Max Factor teologic. Aha. Amândouă au o—o față, frumoasă falsă pe ele, frumusețe făcută de om și nu frumusețe făcută de Dumnezeu. Fără mult caracter în nici una.

¹⁶⁰ Observați, întocmai ca Satan, suficient cu ce să amăgească, comparați-o pe biserica modernă cu ea: poartă pantaloni scurți, poartă vopsele, își taie jos părul, poartă haine care arată ca bărbații, și ascultă la un păstor care i-a spus că aceea era în regulă. El este un înșelător. El va suferi pentru aceasta în regiunile de dincolo. Așa este. Făcând aceea să amăgească, să fie ceva ce ea nu este.

¹⁶¹ Acela este felul cum face biserica, obține mari DD., Ph.D., LL.D. Astfel voi ziceți, „Păstorul nostru este *aceasta*, *aceea*, și *cealaltă*,” poate nu știe nimic mai mult despre Dumnezeu decât știe un Hottentot despre noaptea Egipteană. Aceea este corect. Corect. Vreo experiență de seminar teologic afară acolo, și nu știe nimic mai mult despre Dumnezeu decât nimic.

¹⁶² Biserică modernă și vopseala lor teologică, își au femeile lor toate cu slava lor rasă jos, prin ceva ricky al lor și un păstor care ei îl au, ca o Izabelă dacă a existat vreodată una. Păr scurtat, pantaloni scurți, vopsele, toate aranjate într-un gust teologic, acela este felul cum stă biserica. Adevărat. Dar caracterul ei spiritual este departe de acela de a fi o gospodină la care Isus Cristos vine s-o primească.

¹⁶³ Dacă vreun Creștin s-ar căsători cu o femeie ca aceea, aceasta arată că el a căzut din har. Gustul lui de Dumnezeu și gustul lui despre un cămin, ce cămin s-ar cuveni să fie, este departe, când el alege o femeie ca aceea. Nu, domnule. Ea sigur nu s-ar potrivi gustului unui Creștin. Caracterul ei spiritual este cel mai jos declin, mort, în frumusețe denominațională și pofta lumii.

¹⁶⁴ Aceea este exact unde stă biserica astăzi, și-a vândut caracterul dat de Cuvânt la Satan, pentru o religie științifică făcută de om. Când, ea a avut dreptul, ca o biserică a lui Dumnezeu, să stea cu Cuvântul lui Dumnezeu și să aibă Duhul Sfânt să lucreze printre ei, să sudeze Trupul împreună cu Cuvântul și dragostea lui Dumnezeu. În loc de aceea, ea și-a vândut drepturile de naștere, ca Esau, și a luat o denominațiune, a lăsat-o să facă, orice a vrut ea, corect, doar să fie populară cum a făcut mama ei la Nicea Roma. Cuvântul lui Dumnezeu!

¹⁶⁵ O, cum a intrat aceasta în tărâmul Penticostal! Aceasta este destul de rău, dar a făcut-o.

¹⁶⁶ Observați, doar un minut, o călugăriță într-o biserică Catolică. Femeia aceea, să devină o călugăriță, și ia acel ultim voal, ea este absolut vândută la biserica aceea. Ea este (suflet, trup, și spirit) proprietatea acelei biserici. Ea nu are gând de-al ei propriu. Ea nu poate avea, când ea ia acel ultim voal, nici un gând de-al ei propriu, nici o voință de-a ei proprie. Vedeți aici afară, cum Satan le face falsul lui, ca adevărul.

167 Adevărata Biserică a lui Cristos, Mireasa, este așa de vândută Lui și Cuvântului Lui promis, încât chiar gândul care este în Cristos este în voi. Ce diferență!

168 Și noi aflăm astăzi, că, biserica modernă, o biserică modernă a lumii. Biserica modernă a lumii și de asemenea acea Biserică spirituală sunt amândouă împregnate, să dea naștere la fiu.

169 Una din ele, o naștere denominațională, urmează să fie dată, una din . . . la . . . aceste zile, la Consiliul Mondial al Bisericilor, care îl va produce lumii pe anticrist, printr-o denominațiune. Acela este exact Adevărul. Eu aș putea să nu trăiesc s-o văd. Eu cred că voi trăi. Dar, voi oamenii tineri, amintiți-vă că l-ați auzit pe un lucrător să spună aceea. Aceea în final o va sfârși. Și acela este semnul fiarei, când ea formează acel Consiliu Mondial al Bisericilor. Și ea îi va da naștere la fiul ei, anticristul.

170 Cealaltă este împregnată de Cuvântul lui Dumnezeu și va produce Trupul, Trupul terminat al lui Isus Cristos, care este Mireasa. Trupul lui Cristos nu este terminat încă. Câți știu asta? Un bărbat și o femeie sunt unul. Și Cristos este un Trup, Cuvântul. Mireasa va trebui să fie restul din acel Trup. Și cei doi, împreună, formează acel Trup din nou. Cum a fost Adam la început: bărbatul, nevasta lui, sunt unul. Acum, Ea, Mireasa adevărată, așa s-a vândut Lui, încât Ea nu folosește nici un gând de-al Ei propriu. Gândul Lui, desigur, este voia Lui, și și voia Lui este Cuvântul Lui.

171 Acum priviți la așa numita mireasă aleasă de om, și comparați-o pe cea spirituală cu cea naturală de astăzi, o Izabelă modernă vrăjită de către Ahab al ei, frumusețile Max Factor, totul. Priviți la biserică, același fel, dar o prostituată față de Cuvântul Dumnezeului cel Viu; denominațiuni mari, clădiri mari, bani mulți, salarii mari, toți s-au vândut. Bărbați stând în amvon susținând aceea că este în regulă, și le lasă să le meargă cu aceasta. Doar amăgire, asta este tot. Cu adevărat o Epocă a Bisericii Laodiciene oarbă, chiar exact ce Biblia a spus că va fi. „Ai spus, „Eu sunt bogată. Eu șed ca o regină. Eu nu am nevoie de nimic.” Și tu nu știi că tu ești săracă, mizerabilă, oarbă, nenorocită, goală: și nu o știi.” Dacă aceea nu este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, Apocalipsa 3, eu niciodată nu am citit-O. Aceea este ce este ea, și nu o știe! Gândiți-vă la aceasta.

172 Dacă tu ia-i spune unui bărbat sau unei femei, pe stradă, care erau complet goi, și să le spui că ei erau goi, și ei spun, „Vezi-ți de treaba ta,” păi, acolo este o deficiență mintală acolo pe undeva. Acolo este ceva ce a mers greșit cu mintea lor.

173 Și când voi puteți citi Cuvântul lui Dumnezeu, cum ar trebui oamenii să facă, și acest botez al Duhului Sfânt care-l avem astăzi, și, oamenii, păi, ei se uită la tine de parcă ai fi nebun. Tu le spui, „Voi trebuie. . .” Ei trebuie să fie născuți din nou. Ei trebuie să creadă Biblia.

174 Ei spun, „Acea a fost o poveste Evreiască, cu ani în urmă. Biserica noastră are calea.” Nenorocită, mizerabilă, oarbă, goală, și nici măcar nu o știe. Ce o . . . Și Biblia a spus că aceea este starea în care ei ajung.

Cum ar putea un adevărat profet să omită vreodată să vadă aceasta? Eu nu știu.

175 Plutind drept în toate bisericile noastre, peste tot. Doar priviți la ea, chiar în mersul modern. „Bătrâna curvă și fiicele,” din Apocalipsa 17, dând la oameni „săraci, orbi, mizerabili” învățătura ei de teologie contrară la Cuvântul lui Dumnezeu. „Și ei au aflat în ea sufletele robilor, și bărbați și femei de—de pretutindeni.” În loc să-i atragă pe oameni . . .

176 Cristos își adeverește Cuvântul Lui, care atrage oamenii. El nu-i atrage pe oameni la bisericile care sunt atrase de denomi-națiuni mari și fapte mari, și mari atracții și lucruri frumoase. Dar Cuvântul lui Dumnezeu o atrage pe Mireasă la Cristos.

177 Acum observați. Este interesant să—să observăm cum căci—căci biserica încearcă să atragă atenția oamenilor prin robe fine și coruri îmbrăcate, și femei cu părul scurtat și fețe vopsite. Și ei gândesc . . . Și a cântat ca un Înger. Mint ca un diavol, aleargă în jur toată noaptea la un dans că, nu gândesc nimic despre aceasta. Și aceea este ce gândesc ei, „Aceasta este în regulă. Acea este frumos.” Dar, voi vedeți, aceea este făcut fals. Acela nu este Cuvântul lui Dumnezeu.

178 În timp ce, adevărata Mireasă atrage atenția lui Dumnezeu, prin a-i ține Cuvântul Lui. Acum observați. Acum să-l observăm pe Cristos.

179 Voi ziceți, „Bine, acum, așteaptă un minut, cum este cu această frumusețe despre care tu vorbești?”

180 Biblia a spus, în Isaia 53:2, căci, când Isus a venit, „Acolo nu era nici o frumusețe de El, ca noi să-L dorim.” Este corect? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Acolo nu era frumusețe. Dacă El ar fi venit în frumusețea lumească, cum este Satan astăzi, poporul ar fi alergat în jurul Lui și Îl accepta în felul cum acceptă ei biserica astăzi. Ei L-ar fi crezut, L-ar fi primit, cum îl primesc pe Satan astăzi. Cu certitudine, ar primi. Dar El nu a venit în felul acela de frumusețe, ci El întotdeauna vine în frumusețea de caracter. Acolo, Cristos nu a fost unul frumos, mare, puternic, Om solid. Dumnezeu nu alege felul acela.

181 Îmi amintesc o dată un profet a mers sus să—să ia un rege, să facă un rege din fiul lui Isai, să-i ia locul altui rege, Saul. Și astfel Isai l-a adus afară, pe băiatul lui măreț, mare, fain. El a spus, „Coroana va arăta bine, pe capul lui.”

182 Profetul a mers să toarne uleiul pe el. El a spus, „Dumnezeu l-a refuzat.” Și El i-a refuzat pe fiecare din

ei, până când a ajuns la unul micuț, cu umerii aplecați, ins cu arătare roșcată. Și el a turnat uleiul pe el, și a spus, „Dumnezeu l-a ales pe el.” Vedeți? Noi alegem după privire. Dumnezeu alege după caracter.

¹⁸³ Caracter, niciodată nu a existat un caracter ca Isus Cristos. Acesta locuiește în voi și îl manifestă pe El. Noi vedem că aceasta este adevărat. Nu este frumusețe lumească de El care atrage Mireasa Lui. Este caracterul Lui, caracterul Bisericii, după care se uită Isus; nu unde sunt clădiri mari, unde sunt mari denominațiuni, unde este membrime mare. El a promis să se întâlnească cu oriunde sunt doi sau trei adunați împreună. Într-adevăr. Acolo este unde adevăratul credincios își odihnește speranțele, este pe acel Cuvânt al lui Dumnezeu fiind adevărit în Adevăr, ce este. Alege prin Cuvântul Lui, nu un grup iubitor de lume. Ei urăsc aceea.

¹⁸⁴ Nu este de mirare că ea este divorțată de El, deoarece ea a pierdut descoperirea Lui, și ea nu o are. Lui nu-i pasă de ea, felul cum ea se comportă și face, și cât de mult din lucrul acesta lumesc are ea.

¹⁸⁵ El caută după caracterul ei, caracterul lui Cristos. Acum, doar un moment acum. Aceea este tot. El alege o Mireasă să reflecte caracterul Lui, la care bisericile moderne de astăzi cu certitudine pierd a Lui programul Lui aici, un milion de mile, căci ei îl tăgăduiesc pe *Acesta* de a fi Adevărul. Astfel cum poate să fie aceasta? Acum, El așteaptă după ziua ca Mireasa aceea să fie formată, Evrei 13:8, chiar exact cum Acesta a fost, cum El a fost. Ea trebuie să fie aceeași carne a Lui, aceleași oase, același Spirit, totul la fel, doar exact construită, și acei doi atunci devin unul. Până nu devine biserica așa, ei nu sunt una. Caracterul din El, Cuvântul, pentru această epocă, trebuie să fie format. Ea trebuie să fie formată cum este El.

¹⁸⁶ Acum, în încheiere, eu vreau să spun motivul că eu am spus aceste lucruri, și eu voi—eu voi încheia. Seara trecută, pe la ora trei dimineața, eu am fost trezit.

¹⁸⁷ Eu iau pe oricare din voi să răspundă la aceasta. V-am spus eu vreodată ceva în Numele Domnului fără ca aceasta să fie corect? Aceasta întotdeauna a fost corect. [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Așa să mă ajute, Dumnezeu știe că aceea este adevărat. Nu există nici unul, nicăieri în lume, din miile de lucruri care s-au spus, ca El să greșească vreodată un cuvânt din acesta. Întotdeauna a venit perfect la împlinire.

¹⁸⁸ Chiar până când am fost în Phoenix, zilele trecute, sau cu vreun an în urmă a fost, și v-am spus despre acel Mesaj despre—despre *Cât Este Timpul, Domnilor?* Și v-am spus, „Șapte Îngeri să întâlnească acolo afară,” și să fie deschiderea acestor Peciți, și ce. Și acolo revista *Life* a publicat articolul despre aceasta, această Flacăra mare mergând sus în aer,

treizeci de mile înălțime, douăzecișisapte de mile lățime. Ei au spus că ei nu au putut să-și dea seama ce a fost; încă nu știu. Și oameni așezați chiar aici în această clădire în seara aceasta, au stat chiar acolo cu mine când s-a întâmplat, chiar exact ce El a spus. El mi-a spus că lucrurile vor veni la împlinire, și s-au întâmplat chiar exact. Cum fiecare din acele Peciți s-au deschis, și a spus tainele care au fost ascunse în jos prin acele epoci ale reformatoților și așa mai departe, chiar perfect.

¹⁸⁹ Cum, stând sus pe vârful dealului, bărbați, trei sau patru din ei stând chiar aici prezenți acum, da, mai mulți decât atât. Mergând în sus pe deal, Duhul Sfânt a spus, „Ia piatra aceea.” Noi vânam. El a spus, „Arunc-o sus în aer, și spune, AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Am spus. Jos de-acolo a venit o mică pâlnie de vânt. Am spus. „În decursul a douăzeci și patru de ore, voi veți vedea mâna lui Dumnezeu.” Bărbați așezați chiar aici prezenți acum.

¹⁹⁰ Ziua următoare, pe la ora zece, stând acolo, am spus, „Pregătiți-vă. Băgați-vă sub mașină acolo,” un veteran. Am spus, „Ceva urmează să se întâmple.” A fost un cer senin, chiar sus într-un mare canion. A venit jos un vârtej de Foc din Cer, tot atât de tare cât a putut Acesta să șuiere, a lovit pereții în felul acela. Eu—eu stăteam chiar sub Acesta. Mi-am luat jos pălăria, mi-am ținut capul. El a venit la vreo trei picioare sau patru picioare deasupra mea, și a tăiat un șanț chiar în jurul aceluia zid în felul acela, și a detonat. Și a mers înapoi sus în aer, și s-a învârtit în jur din nou, și a venit jos, de trei ori, și chiar a tăiat jos vârfulurile la tufele de mesquite, pentru două sute de iarzi. Îi auziți pe acei oameni zicând, „Amin”? Ei au fost acolo când s-a întâmplat, vedeți, și a făcut trei detunături.

¹⁹¹ Când ei au ieșit afară de sub mașini și totul, au venit înapoi acolo, a spus, „Acela să te lovească, acolo nu ar fi fost nici o pată de grăsime.”

¹⁹² Am spus, „Acesta a fost—Acesta a fost El. El vorbea cu mine.” Dumnezeu vorbește prin vârtej. Vedeți? Și acolo a fost chiar același Stâlp de Foc pe care îl vedeți în poză, stând acolo.

Și când El a mers sus, ei au spus, „Ce este aceasta?”

Am spus, „Judecata lovește Coasta de Vest.”

¹⁹³ A doua zi de-acolo, Alaska aproape s-a scufundat. Vedeți? A lovit o dată, acolo, prima lovitură.

¹⁹⁴ Unde, tu trebuie să faci ceva, s-o simbolizeze. Cum un om a pus niște sare într-un ulcior, și a aruncat-o în apă, și a spus, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, acolo să fie apă dulce.” Și un altul, Isus a luat apă și a turnat-o într-un vas, și—și a făcut vin din ea.

¹⁹⁵ Tu trebuie să ai ceva, să simbolizeze. Asta este ce a fost aceea, care a mers sus în aer și a venit jos. Aceea a pornit acel mic vârtej. În douăzeci și patru de ore, El a zguduit muntele încât a tăiat o creastă în jurul lui.

¹⁹⁶ Rev. D-ul Blair șezând aici, eu mă uit chiar la el acum, el a fost sus acolo și a cules câteva din bucățile din el, și așa mai departe. Aici este Terry Sothmann, ei, și stau aici, și Billy Paul. Și frați, unii dintre mulți din aceștia alții șezând aici, care au fost chiar acolo s-o vadă să se întâmple când Acesta a sfârșiat afară.

¹⁹⁷ Aceea nu este ficțiune. Acela este adevărul. Aceea nu a fost în urmă în zilele Bibliei. Aceea este acum. Vedeți? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Chiar același Dumnezeu care întotdeauna mi-a arătat aceste lucruri, și ele au venit la împlinire, exact până la literă. Niciodată nu au dat ele greș o singură dată. Acum eu mă laud cu El.

¹⁹⁸ Câteva săptămâni în urmă, am fost într-o viziune. Și eu stăteam sus pe un—un loc înalt, și eu urma să văd vizionarea Bisericii. Și am observat, venind din a mea . . . Eu stăteam mai mult cam în partea *aceasta*, cu fața spre Vest. Și venind pe partea *aceasta* era grupul drăgălaș de femei, foarte frumos îmbrăcate, păr lung aranjat frumos în spate, mâneci, și fuste în jos îngrijite. Și ele erau toate într-un ritm de marș, parcă, „Înainte, soldați Creștini, mergând ca la război, cu crucea lui Isus mergând înainte în față.” Și cum ele au trecut alături, am stat, și acolo a fost Ceva acolo, ceva Spirit, era Dumnezeu, și a spus, „Acolo este Mireasa.” Și m-am uitat, și inima mea era fericită. Și Ea a mers roata pe partea *aceasta*, și a trecut roata înapoia mea.

¹⁹⁹ După o vreme, când ea a venit înapoi pe *aici*, El a spus, „Acum biserica modernă va veni în vizionare.” Și acolo a venit sus biserica Asiatică. Eu niciodată nu am văzut un grup așa de murdar.

²⁰⁰ Aici vin sus celelalte biserici, din diferite națiuni. Ele au arătat oribil.

²⁰¹ Și eu—eu spun aceasta pentru că eu sunt legat de datorie să spun adevărul, înaintea lui Dumnezeu. Și când El a spus, „Aici vine biserica din America acum, să fie vizionată.” Dacă eu am văzut vreodată o grămadă de draci, aceasta a fost aceea. Acele femei au fost despuiate goale, cu un lucru ce arăta gri, ca o culoare a pielii unui elefant. Și ele o țineau înaintea lor, cu nici o parte de sus pe ea deloc. Și ele făceau felul acesta de lucru, care, aceste—aceste dansuri care acești copii le fac aici afară, acel răsucit și lucruri, și felul acela de muzică se petrecea. Și când am văzut-o pe Miss U.S.A. să vină sus, eu aproape am leșinat.

²⁰² Acum, aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Dacă mă credeți a fi slujitorul Lui, voi credeți-mă acum. Eu nu aș spune aceea pentru nimic în lume. Nu există suficienți bani în toată lumea să mă facă să spun aceea dacă nu a fost adevărat.

²⁰³ Și când ea a venit pe-acolo, acela a fost cel mai murdar lucru care l-am văzut vreodată. M-am gândit, „Dumnezeule,

așa de tare cât predicatori și noi frații am muncit să-Ți aducem o Mireasă, și aceea este tot ce am putut noi face.” Ea se răsucea, ținând *aceasta* înaintea ei, ca una din aceste fuste hula dintr-un lucru, ținând-o înaintea părților ei, partea ei de jos, cam *așa*, dansând și sucindu-se cum fac copiii aceștia aici afară pe . . . la spectacolele acestea vulgare care ei le au, răsucindu-se. Aceea era Miss Creștinătate din America.

204 Așa să mă ajute, prin ajutorul lui Dumnezeu, aceea este cum arată aceasta în fața Lui. Eu—eu doar . . . Eu încep . . . Eu aș fi putut să leșin. M-am gândit, „Toată încercarea, și predicarea, și lămurirea?” Fiecare din ele cu păr scurtat, și ele se răsuceau și se agitau, ținând *aceasta* în față. Ele au venit roata, unde eu stăteam acolo cu această Ființă supranaturală. Eu nu Îl puteam vedea. Eu Îl auzeam vorbind cu mine; era chiar în jurul meu. Dar când ele s-au întors pe *aici*, ele au ținut *aceasta*. Și doar se răsuceau și râdeau și mergeau înainte, agitându-se în felul acela, ținând *aceasta* înaintea lor.

205 Acum, eu stând în Prezența Lui acolo, și slujitorul Lui. „Și din tot ce am încercat, aceea era cel mai bine ce am putut să fac?” M-am gândit, „Dumnezeule, la ce mi-a folosit aceasta? La ce a folosit aceasta? Tot plânsul și implorarea, și lămurirea, și marile semne și minuni și miracole care Tu le-ai arătat. Și cum am stat acolo, și să merg acasă și să plâng după ce le-am predicat și lucruri, și la ce mi-a folosit aceasta? Și atunci eu trebuie să-ți prezint așa ceva Ție, ca o Mireasă?”

206 Și cum am stat acolo, privind, ea a trecut pe aproape. Și vă puteți imagina partea din spate a ei, cu nimic pe ea, ținând *aceasta* înaintea ei, așa cum ea a mers tremurând aproape, așa, la această răsucire, aruncându-și membrele afară așa. Și, ea, oh, a fost vulgară, cum se agita ea, trupul ei scuturându-se în jur așa. Acum eu . . .

207 Voi ziceți, „Ce înseamnă aceasta, Frate Branham?” Eu nu știu. Eu doar vă spun ce am văzut.

208 Și când ea a trecut aproape așa. M-am uitat la ea. O, eu doar am ajuns foarte slăbit. Eu doar m-am întors în jur. M-am gândit, „Dumnezeule, eu sunt condamnat. Acolo—acolo nu este necesar ca eu să încerc ceva acum. Doar aș putea tot atât de bine să mă las.”

209 D-na Carl Williams, dacă tu șezi aici, și visul acela despre care tu mi-ai spus, cu un timp în urmă, care tu l-ai avut noaptea cealaltă, care te-a frământat, acolo este acesta. Volanul este luat din mâna mea.

210 Atunci, eu doar m-am gândit, „Eu—eu aș putea tot atât de bine s-o uit.” Am fost dus.

211 Atunci, dintr-o dată, am auzit-o venind din nou. Și venind în sus pe partea *aceasta* a venit aceeași Mireasă care a mers

roata pe *aici*. Aici vin aceste doamne micuțe din nou, și fiecare din ele au fost îmbrăcate în portul lor național de unde veneau ele, ca Elveția, Germania, și așa mai departe, fiecare purtând felul acela de port, toate cu păr lung, chiar exact ca prima la început. Și aici veneau ele, mărșăluind. „Înainte, soldați Creștini, mărșăluind ca la război.” Și când ele toate au trecut pe lângă tribuna de vizionare unde stăteam noi, doar dintr-o dată, fiecare ochi a mers încolo. Și atunci ele s-au întors înapoi, și au mers înainte, mărșăluind.

²¹² Și chiar cum ele au pornit să meargă drept sus în ceruri, aceasta cealaltă a mers până la marginea unui deal și a mers în jos, în felul *acela*.

²¹³ Acestea au pornit să mărșăluiască drept în sus în ceruri. Și când ele au mers să mărșăluiască, am observat două fete mici în spate, se părea că ele puteau fi din ceva fete străine, ca Suedia sau Elveția, sau undeva. Ele au început să se uite în jur, și au . . . Am spus, „Să nu faceți asta! Să nu ieșiți din pasul acela!” Și cum am strigat așa, mi-am revenit, în viziune, stând acolo cu mâna mea întinsă *așa*. M-am gândit, „Bine. . .”

²¹⁴ *Acela* este motivul că am spus ce am spus, în seara aceasta. Eu vreau să vă pun o întrebare. Este mai târziu decât ne gândim? Ar putea Ea să fie deja chemată și aleasă, sigilată de-o parte? Acolo nu va fi una în plus, voi știți. Ar putea să fie posibil? O, da. O, da.

²¹⁵ Vă amintiți ce am spus, zilele trecute la micul dejun. În polenul de încrucișare de mascul și femelă, există un milion de germeni să meargă înainte, un milion de ouă merg înainte. Dar acolo este numai unul din ei să trăiască, și, totuși, ei sunt fiecare chiar la fel: unul dintr-un milion. Fiecare din ei, același ou și același fel de germene. Unul din ei trăiește. Restul din ei mor.

²¹⁶ Nimeni nu poate spune care este *acela* care este un ou copt, și oh, ce ziceți de aceasta. Dumnezeu trebuie să decidă aceea, dacă o să fie un băiat sau fată, blond sau brunet, sau orice urmează să fie. Dumnezeu hotărăște aceea. Nu primul care se întâlnește, ci primul care Dumnezeu a hotărât. Poate unul vine sus *aici*, și unul. . . Dacă ați observat vreodată, în tubul de testare, să-î vezi pe aceia venind împreună. Eu am urmărit aceasta. Dumnezeu trebuie să decidă aceea. Unul, fiecare din ei, întocmai la fel, dar prin alegere. Nașterea naturală este prin alegere. Dumnezeu ia unul afară dintr-un milion.

²¹⁷ Când Israel a plecat din Egipt, pe drumul lor spre țara promisă, ei au fost aproximativ două milioane de oameni. Fiecare din ei au fost sub același miel de jertfă, sau ei nu ar fi trăit. Fiecare din ei au ascultat la Moise, profetul. Fiecare din ei au fost botezați la el, în Marea Roșie. Fiecare din ei a dansat, femeile cu Miriam, în sus și-n jos alături de (când) malul mării, când Dumnezeu a nimicit vrăjmașul. Fiecare din ei a stat cu Moise, și l-au auzit să cânte în Duhul. Ei, fiecare,

au mâncat mana din pustie, care a căzut jos din Cer. Mană nouă, în fiecare seară, care este o tipizare a Mesajului, fiecare din ei au mâncat din ea. Dar, afară din cele două milioane, câți au reușit? Doi. Unul dintr-un million.

²¹⁸ Există aproximativ cinci sute de milioane de Creștini în lume în seara aceasta, socotind Catolici și toți. Cinci sute de milioane de așa ziși credincioși în lume. Dacă Răpirea vine în seara aceasta, aceea ar însemna . . . dacă unul dintr-un milion era numărul. Eu nu spun că aceasta este. Dar dacă aceasta a fost, cinci sute de persoane, în următoarele douăzeci și patru de ore, ar fi lipsă. Voi nici măcar nu ați auzi de aceasta. Acolo vor fi așa de mulți să lipsească, oricum, nu pot nici măcar să se știe de ei.

²¹⁹ Apoi ar putea să fie, să ni se întâmple, prieteni, cum s-a întâmplat când Ioan Botezătorul a venit. Chiar și ucenicii au spus, „De ce au spus Scripturile, de ce spun apostolii sau profetii, de ce spune că Ilie trebuie să vină mai întâi și să reazeze toate lucrurile?”

²²⁰ El a spus, „Eu vă spun vouă că Ilie deja a venit, și voi nu ați știut-o.”

²²¹ Una din aceste zile noi am putea fi lăsați să ședem aici, „Cum îi cu Răpirea înainte să se așeze înăuntru necazul?”

„Aceasta deja a venit și voi nu ați știut-o.”

²²² Tot Trupul, sigilat înăuntru, doar ținându-L în pas. Eu nu spun că va fi în felul acela. Eu sper că nu este în felul acela. Dar, prietene, când aceasta lasă. . .

²²³ Dacă noi avem un simțământ în inima noastră, în seara aceasta, că noi ar trebui să ne îndreptăm viețile, și lucrurile care noi le-am făcut, lăsați-mă să vă sfătuiesc, ca un frate lucrător. Eu o să spun aceasta pentru prima dată, peste amvon. Eu m-am întins afară mai departe în această seară, pe *Aceasta*, decât cum am făcut pe orice altceva, orice timp, ori cum, înaintea publicului, deoarece eu am avut o mare libertate în aceste adunări. Dacă voi mă credeți că sunt profetul lui Dumnezeu, voi să ascultați la ce eu v-am spus. Dacă există un mic sunet de simțire în inima voastră, voi mergeți la Dumnezeu chiar acum. Voi s-o faceți.

²²⁴ Opriți doar un minut, bărbaților. Priviți la a voastre—crezurile voastre care le slujiți. Uitați-vă în bisericile voastre. Este aceasta chiar exact cu Cuvântul lui Dumnezeu? Ați împlinit voi fiecare calificare? Ziceți, „Eu sunt un om bun.” Așa a fost Nicodim, și așa au fost toți ceilalți. Ei—ei au fost bine. Vedeți? Acea nu are nimic de-a face cu Aceasta.

²²⁵ Și, femeilor, eu vreau ca să vă uitați în oglindă, și priviți ce cere Dumnezeu ca să facă o femeie. Și vedeți în oglinda lui Dumnezeu, nu în oglinda bisericii voastre acum, în oglinda lui Dumnezeu; și vedeți dacă v-ați putea califica, în viața voastră, ca Mireasa spirituală a lui Isus Cristos.

²²⁶ Lucrătorilor, gândiți la fel. Tăiați voi colțuri *aici*, să cruțați simțămintele cuiva pe acolo? Ați face voi *aceasta* dacă nu a fost. . . și ei vă vor da afară din biserică? Dacă tu simți în felul acela, scumpul meu frate, lasă-mă să te avertizez, în Numele lui Isus Cristos, fugi de la aceea chiar acum.

²²⁷ Și, doamnă, dacă tu nu te poți măsura la calificarea unei Creștine, nu ca o Creștină cu numele; ci în inima ta, și viața ta este modelată exact cum spune aici certificatul de căsătorie al lui Dumnezeu că trebuie să fie aici.

²²⁸ Și, membru de biserică, dacă biserica ta nu este așa, să se poată măsura cu calificarea lui Dumnezeu a Cuvântului Său, ieși afară din ea și intră în Cristos.

²²⁹ Aceea este avertizare solemnă. Noi nu știm la ce timp, și voi nu știți la ce timp, că acest oraș într-o zi o să zacă aici afară în fundul oceanului.

²³⁰ „O, Capernaum,” a spus Isus, „tu care te-ai înălțat până la cer, vei fi adus jos în iad. Căci, dacă lucrările puternice ar fi fost făcute în Sodoma și Gomora, acestea ar fi stat până în ziua de azi.” Și Sodoma, Gomora zac în fundul Mării Moarte. Și Capernaum este în fundul mării.

²³¹ Tu cetate, care pretinzi să fi cetatea Îngerilor, care te-ai înălțat până la cer, și ai trimis toate lucrurile murdare, stricate de mode și lucruri, până chiar și țările străine vin aici să ia murdăria noastră și s-o trimită departe, la bisericile și turnurile voastre fine, și așa mai departe, felul cum faceți. Țineți minte, într-o zi tu vei zăcea în fundul mării, ciurul tău mare este sub tine chiar acum. Mânia lui Dumnezeu clocotește chiar sub tine. Cât de mult o să mai țină El acest banc de nisip atârând afară peste acela? Când, oceanul acolo afară, o milă adâncime, va aluneca înăuntru acolo, drept înapoi până la Marea Salton. Aceasta va fi mai rău decât ultima zi din Pompei. Pocăiește-te, Los Angeles.

²³² Pocăiți-vă, restul din voi, și întoarceți-vă la Dumnezeu. Ora mâniei Lui este asupra pământului. Fugiți până când este timp să fugiți, și veniți în Cristos.

Să ne rugăm.

²³³ Scumpe Dumnezeule, când, în duhul meu, se scutură, inima mea picură cu picături de lacrimi de avertizare. Acordă, O Dumnezeule, ca bărbații și femeile să nu gândească despre ce am spus ca o glumă, și oamenii bisericii să nu gândească despre aceasta ca ceva care era cu prejudecată sau împotriva lor. Fie ca ei să vadă, Doamne, că aceasta este în dragoste.

²³⁴ Tu îmi porți mărturie, Dumnezeule Atotputernic, că am mers în sus și-n jos pe această coastă, an după an, proclamând Cuvântul Tău. Poartă-mi mărturie, O Dumnezeule, că dacă aceasta s-ar întâmpla în seara aceasta, eu am spus Adevărul. Tu știi că această vedenie despre Mireasă este Adevărul. Eu

am luat Numele Tău prin aceasta, Doamne, și am spus că a fost AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Și eu simt că sunt conștient, Doamne, de ceea ce fac.

²³⁵ Astfel eu Te rog, Doamne, în Numele lui Isus, lasă ca oamenii să se cutremure, în seara aceasta, și să fugă de la mânia care are să vină, căci Icabod este scris peste uși și peste națiuni. O bifare neagră a venit peste aceasta. Duhul lui Dumnezeu este întristat de-o parte de la aceasta, și ei sunt cântăriți în balanță și găsiți în lipsă. Ospățul lui Nebucadnețar s-a repetat din nou, cu partide de beție și femei goale, numindu-se Creștini.

²³⁶ O Dumnezeule din Cer, ai milă de o lume păcătoasă și un popor păcătos, Doamne, cum suntem noi în seara aceasta. Dumnezeule, eu încerc să stau în spărtură și să cer după milă Divină, ca Tu să vorbești în această mulțime în seara aceasta și să chemi Mireasa Ta la atenție, Doamne, să nu mărșăluiești prin semnul vreunui crez, ci prin sunetul Evangheliei lui Isus Cristos. Admite aceasta, O Dumnezeule. Lasă să fie cunoscut, în seara aceasta, că Tu ești Dumnezeu, și Cuvântul Tău este Adevăr. În timp ce, solemn, în fața acestui popor, noi îi chemăm la atenția Cuvântului Tău.

²³⁷ În Numele lui Isus Cristos, mă rog pentru ei, Doamne. Ei Te-au văzut, dincolo de ori ce umbră de îndoială, mutat peste mulțimile lor și le-ai spus ce era în inima lor. Și Tu știi, Doamne, că, chiar acum, ce se petrece. Tu îl știi acela a fi Adevărul, O Dumnezeule. Și eu Te rog, în Numele lui Isus, lasă ca Duhul Sfânt să mijlocească din nou, Doamne, și să-i tragă din această audiență, Doamne, pe aceia care sunt scriși în Cartea Vieții Mielului. Admite aceasta, O Dumnezeule. Mă rog cu toată inima mea.

²³⁸ Acești oameni, natural, Doamne, mi-ar da ultimul bănuț care-l aveau, să sprijinească Mesajul. Ei ar face orice ar putea ei. Dar, Dumnezeule, când se ajunge să-i facem față, și să venim în El, mă rog, Dumnezeule, ca aceasta să fie seara când Tu îi vei răsplăti și vei turna jos Duhul Tău Sfânt asupra acestei convenții. Și fie ca acolo să nu fie o veselie sau sărind în jur, ci o plângere și o strigare, și o pocăință, ținând de coarnele altarului, în timp ce noi vedem judecățile rulându-se dedesubtul nostru, în seara aceasta. Admite aceasta, Dumnezeule. Eu mă rog așa de sincer cum știi eu, în Numele lui Isus Cristos.

²³⁹ Fratele meu, soră, eu—eu nu știu ce să mai spun, dacă am aflat har în privirea voastră, prin puterea lui Dumnezeu, dacă voi mă credeți a fi profetul Lui. Aceasta este prima dată în public că am spus aceea vreodată. Dar eu simt o avertizare stranie de vreun fel. Eu nu sunt înclinat la aceasta. Voi știți că nu sunt. Eu nu acționez așa. Eu am ezitat să vorbesc acel Mesaj și să spun lucrurile acelea. Eu am mers într-o parte și fiecare

lucru, să mă feresc s-o fac. Dar Acesta s-a spus, și Acesta va sta la Ziua Judecării, ca un martor că eu am spus Adevărul. Aceea este AȘA VORBESTE DOMNUL DUMNEZEU!...?...?

²⁴⁰ O, Penticostalule, fugi pentru viața ta. Fugi la coarnele altarului și strigă, înainte să fie prea târziu, căci va veni o oră când tu poți striga și nu va ajuta la nimic. Căci Esau a căutat să afle un loc, din dreptul lui de naștere, și el nu a putut să-l afle. Eu vă predau, o, California. O, convenție a Evangheliei Depline a Oamenilor de Afaceri, care eu îi iubesc, care eu i-am lăsat și le-am strunit, cu toată inima mea, eu vă predau la Isus Cristos, în seara aceasta. Fugiți la El! Să nu lăsați vreodată ca Diavolul să vă răcească de la Acesta. Stați chiar cu El până când sunteți, fiecare, umpluți cu Duhul Sfânt, într-atât, ca să vă facă să veniți la acest Cuvânt, care vă va face pe voi femeile să vă îndreptați, care vă va face pe voi bărbații să vă îndreptați. Dacă voi spuneți că aveți Duhul Sfânt, și nu faceți față cu Cuvântul, acesta este un alt spirit în voi. Duhul lui Dumnezeu este pe Cuvântul Lui, Cuvântul Mesianic, uns. Mireasa trebuie să fie o Mesianică, Cuvântul uns.

²⁴¹ Să ne ridicăm în picioare, în Numele Domnului Isus Cristos. Dacă niciodată nu-mi auziți glasul din nou... Înșă, cu voia lui Dumnezeu, mă așez spre Africa, în câteva ore. Eu pot să nu mă întorc niciodată. Eu nu știu. Dar eu vă spun, cu toată inima mea, eu v-am spus Adevărul. Eu nu m-am ferit să vă declar tot ce Dumnezeu mi-a spus să spun. Și eu am spus Aceasta în Numele Domnului.

²⁴² Acesta este un moment solemn. Eu nu știu cum să-l exprim. Eu am încercat să părăsesc amvonul de două sau trei ori, și eu nu o pot face. Aceasta este o oră solemnă. Să nu o uitați niciodată. Acesta este timpul care, poate, Dumnezeu poate să facă ultima Lui chemare. Eu nu știu. El va face ultima Lui chemare, într-o zi. Când? Eu nu știu. Dar eu vă spun, conform cu vedenia aceea, se pare de parcă Mireasa aceea este cam terminată.

²⁴³ Priviți la bisericile nominale venind înăuntru. Când fecioara adormită a venit după Ulei, ea a omis să-L obțină. Mireasa a mers înăuntru. Răpirea a mers sus. „În timp ce ele au mers să cumpere Ulei, Mirele a venit.”

²⁴⁴ Sunteți voi adormiți? Treziți-vă, repede, și veniți-vă în fire. Și să ne rugăm, fiecare, de parcă am muri în minutul acesta, în Numele Domnului. Haideți, fiecare, rugați-vă în felul vostru.

²⁴⁵ Dumnezeu Atotputernic, ai milă de noi. Doamne, ai milă de mine. Ai milă de noi toți. La ce folosește, nu contează ce facem noi, dacă noi greșim în lucrurile acestea? Eu stau și cer după milă, O Dumnezeule, înainte ca acest mare oraș să se scufunde sub mare și judecățile lui Dumnezeu străbat această coastă. Mă rog, Dumnezeule, ca Tu să chemi Mireasa Ta. Eu îi predau la Tine acum, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

ALEGEREA UNEI MIRESE ROM65-0429E
(The Choosing Of A Bride)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, a fost dat original în Engleză joi seara, la 29 aprilie, 1965, pentru convenția Internațională a Părtășiei Evangheliei Depline a Oamenilor de Afaceri la Hotelul Biltmore în Los Angeles, California, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere în limba Română a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org